I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 612/2009 НА КОМИСИЯТА

от 7 юли 2009 година

за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти

(преработена версия)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ([1]), и по-специално членове 170 и 192 във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 800/1999 на Комисията от 15 април 1999 г. за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти ([2]) е бил неколкократно съществено изменян ([3]). Поради по-нататъшни изменения и с оглед постигане на яснота, посоченият регламент следва да бъде преработен.

(2) Общите правила, определени от Съвета, предвиждат възстановяването да бъде изплащано при доказателство, че продуктите са изнесени извън Общността. По принцип правото на възстановяване се придобива от момента, в който продуктите са напуснали пазара на Общността, когато един унифициран размер на възстановяване е приложим за всички трети страни. Когато размерът на възстановяването е диференциран и се различава в зависимост от местоназначението на продуктите, правото на възстановяване зависи от вноса в трета страна.

(3) Въвеждането на споразумението относно селското стопанство ([4]) от Уругвайския кръг като общо правило подчинява предоставянето на възстановяване на изискването за лицензия за износ, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването. Въпреки това, доставките в Общността за международните организации и за въоръжените сили, продоволствените доставки, както и износът на малки количества, са от много специфичен характер и икономически маловажни. Поради тези причини беше предвиден специфичен режим без лицензия за износ, чиято цел е, от една страна, да улесни дейностите по износа и, от друга страна, да се избегне административното пренатоварване за икономическите оператори и за компетентните органи.

(4) Денят на износ трябва да бъде този, в който митническите власти приемат документа, чрез който декларантът изявява своето желание да осъществи износ на продукти, за които същият иска ползване на възстановяване при износ. Този документ има за цел да привлече вниманието, и по-специално, на митническите власти върху факта, че разглежданата операция е осъществена с помощта на финансов ресурс на Общността с цел митническите власти да пристъпят към адекватни проверки. В момента на това приемане продуктите са поставени под митнически контрол до техния действителен износ. Тази дата служи за установяване на количеството, естеството и характеристиките на изнесения продукт.

(5) В случай на изпращане на стоки в насипно състояние или с нестандартна опаковка се допуска точната нетна маса на продуктите да се уточнява едва след натоварването на транспортно средство. Поради тази причина е добре да се предвиди означение за временна маса в декларацията за износ.

([1]) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 102, 17.4.1999 г., стр. 11.

([3]) Вж. приложение XIX.

([4]) ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 22.

(6) По отношение на понятието за „място на товарене“ много административни и търговски обстоятелства оказват влияние върху търговията на селскостопански стоки за износ. Затова е трудно да се постанови едно правило и на държавите-членки съответно трябва да се разреши да решават кое е най-подходящото място за провеждане на физически проверки на селскостопански продукти за износ, подлежащи на възстановявания за износ. В този смисъл има достатъчни основания за определяне на място за товарене, различно в зависимост дали стоките се товарят в контейнери или насипно, в чували или кашони и следователно не са натоварени в контейнери. В надлежно оправдани случаи на митническите власти трябва да се разреши да приемат подаването на декларацията за износ за селскостопанските продукти, подлежащи на възстановяване за износ, в митническо учреждение, различно от учреждението, отговорно за мястото, където продуктите ще бъдат натоварени.

(7) За да се позволи точното прилагане на Регламент (ЕО) № 1276/2008 на Комисията от 17 декември 2008 г. относно контрола чрез физически проверки върху износа на селскостопнаски продукти, за които са отпуснати възстановявания или други суми [1] трябва да се предвиди, че проверката за съответствие между декларацията за износ и земеделските продукти се осъществява в момента на натоварването в контейнер, в камион, в плавателен съд или на други подобни средства.

(8) Когато продуктите са изнасяни в малки количества и често, има основание да се предвиди опростена процедура относно деня, който трябва да се вземе под внимание за определянето на размера на възстановяването.

(9) Следва да бъде прието правопораждащото действие така, както е определено в Регламент (ЕО) № 1913/2006 на Комисията от 20 декември 2006 г. за определяне на подробни правила за прилагане на агромонетарния режим на еврото в селското стопанство и за изменение на някои регламенти [2].

(10) За да се постигне уеднаквено тълкуване на понятието „износ извън Общността“, следва да се уточни датата, на която продуктът напуска митническата територия на Общността.

(11) Може да бъде необходимо износителят или превозвачът да вземат мерки с цел да се избегне развалянето на продуктите, предназначени за износ, през периода от 60 дни, след приемането на декларацията за износ и преди излизането от митническата територия на Общността или преди пристигането им по местоназначение. Една от мерките за този вид е замразяването, което позволява продуктите да останат невредими. За да се спази това изискване, следва да се предвиди, че може да бъде извършено замразяване през посочения период.

(12) Компетентните органи следва да се уверят, че продуктите, които напускат Общността или които се превозват до конкретно местоназначение, са еднакви с тези, които са били обект на митнически формалности по износа. С оглед на това, когато един продукт, преди да напусне митническата територия на Общността или да достигне конкретно местоназначение, минава през територията на други държави-членки, е добре да се използва контролно копие Т5, предвидено в приложение 63 към Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността [3]. Все пак е желателно, с оглед административно опростяване, да се предвиди една по-гъвкава процедура от тази, използвана съгласно контролно копие Т5, когато се осъществява транзит съгласно опростените процедури на Общността за железопътен превоз или в големи контейнери, предвиден в членове от 412 до 442а от Регламент (ЕИО) № 2454/93, предвиждащи, че когато една транспортна операция започва от вътрешността на Общността и трябва да приключи извън нея, не трябва да се извършва никаква формалност в митническото учреждение, в чийто район се намира граничната гара.

(13) В някои случаи може да се изисква възстановяване за продуктите, които са изнесени и които са напуснали митническата територия на Общността, но които се връщат на същата територия с оглед прехвърляне или друга транзитна операция, преди да достигнат крайното местоназначение извън посочената територия. Има опасност подобни връщания да се осъществят и по причини, несвързани с необходимостта от транспорт, и по-точно със спекулативна цел. В такива случаи спазването на срока от шестдесет дни за напускане в митническата територия на Общността не е гарантирано. За да се избегнат подобни ситуации, има основание ясно да се определят условията, при които подобно връщане може да се осъществи.

(14) Възползването от режима, предвиден с настоящия регламент, може да бъде допуснато само за продуктите, които са в свободно обращение, и които са, в съответния случай, с произход от Общността. В случай на някои композитни продукти възстановяването при износа им не е определено въз основа на самия продукт, а по отношение на основните продукти, влизащи в техния състав. Когато възстановяването е така определено въз основа на един или повече компоненти, е достатъчно този или тези компоненти да отговарят на горепосочените изисквания или да не отговарят изобщо, изключително поради тяхното прибавяне в състава на други продукти, за да се позволи предоставянето на възстановяване или на съответна част от възстановяването. За да се вземе под внимание особеното положение на някои компоненти, следва да се изготви списък на продуктите, за които възстановяванията се смятат за определени въз основа на един компонент.

[1] ОВ L 339, 18.12.2008 г., стр. 53.

[2] ОВ L 365, 21.12.2006 г., стр. 52.

[3] ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

(15) Членове от 23 до 26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността [1] определят непреференциалния произход на стоките. За предоставянето на възстановявания при износа, само изцяло придобитите или претърпелите съществено изменение в Общността продукти се считат с произход от Общността. Подходящо е, за да се стигне до единно прилагане във всички държави-членки, да се изясни дали някои примеси от продукти не отговарят на условията за възстановяване.

(16) Размерът на възстановяването е определен с тарифната класификация на един продукт. За някои примеси, асортименти и изделия тази класификация може да доведе до предоставяне на възстановяване, по-голямо от икономически оправданата сума. Необходимо е да се приемат специални разпоредби за определянето на възстановяването, приложимо за примесите, асортиментите и изделията.

(17) Когато размерът на възстановяването е диференциран в зависимост от местоназначението на продукта, следва да се предвиди разпоредба за проверка, че продуктът е внесен в третата страна или третите страни, за които е определено възстановяването. Подобна мярка може да бъде смекчена без трудности що се отнася до случаите на износ, когато прилаганото възстановяване е в малък размер и доколкото тези случаи на износ предлагат достатъчна гаранция за пристигане по местоназначение на продуктите. Целта на разпоредбата е опростяване на административната работа в контекста на представяне на доказателства.

(18) Уместно е да се предвиди възможността за продукти в системата за върнати стоки да бъдат предложени отново чрез държавите-членки, от които произхождат продуктите или от държавата-членка по първоначален износ.

(19) Когато един-единствен размер на възстановяване се прилага за всички местоназначения в деня на предварителното фиксиране на възстановяването, в някои случаи съществува клауза за задължително местоназначение. Това положение следва да се счита за диференциация на възстановяването в случай, че размерът на възстановяването, приложим в деня на износа, е по-нисък от размера на възстановяването в деня на предварителното фиксиране, адаптиран, по целесъобразност, към датата на износа.

(20) Когато размерът на възстановяването е диференциран в зависимост от местоназначението на изнесените продукти, трябва да бъде представено доказателство, че разглежданият продукт е внесен в трета страна. Изпълняването на митническите формалности по вноса се състои главно в плащането на вносни мита, приложими с цел продуктът да може да бъде търгуван във въпросната трета страна. Поради съществуващите различия в ситуациите в третите страни вносителки е добре да се приеме изготвянето на митнически документи за внос, които да представляват гаранция за пристигане по местоназначение на изнесените продукти, като търговията се възпрепятства колкото се може по-малко.

(21) За да се подпомогнат износителите от Общността при получаване на доказателства за пристигане по местоназначение, следва да се предвиди, че агенциите, занимаващи се с международен контрол и надзор, одобрени от държавите-членки, трябва да издадат сертификати за пристигане по местоназначение на земеделски продукти, изнесени от Общността, ползвайки се от диференцирани възстановявания. Одобрението на тези агенции е отговорност на държавите-членки, които пристъпват към тяхното одобрение едно след друго. В настоящия регламент следва да се включат основните насоки.

(22) За да се организира равностойно износът, поради който едно диференцирано възстановяване в зависимост от местоназначението се съгласува с друг износ, е добре да се предвиди изплащането на част от възстановяването, изчислена въз основа на най-ниския размер на възстановяването, приложим в деня, в който се осъществи износът, от момента, в който износителят е представил доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността.

(23) За диференцираните възстановявания, ако има промяна в местоназначението, възстановяването, което се прилага към действителното местоназначение, трябва да се плаща, като достигне „тавана“ на размера на сумата, приложима към предварително определеното местоназначение. За да се избегне злоупотребата със системния избор на местоназначенията с най-високи размери на възстановявания, следва да се въведе система с наказания при промяна на местоназначението, когато действителният размер на възстановяването е по-нисък от размера на това за предварително определеното местоназначение. Тази нова разпоредба има значение за изчислението на част от възстановяването, което може да бъде платено от момента, в който износителят представи доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността.

(24) Членове от 23 до 26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 определят непреференциалния произход на стоките и е уместно в някои случаи да се приложи критерият на съществена преработка или обработка, предвиден в член 24, за да се прецени дали продуктите са достигнали своето местоназначение.

(25) Определен износ може да доведе до отклонения в превоза. За да се избегнат подобни отклонения, е добре плащането на възстановяването да се подчини както на условието, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността, така и на условието, че продуктът е внесен в трета страна или е обект на съществена обработка или преработка. Освен това, в някои случаи плащането на възстановяването може да бъде подчинено на условието, че продуктът действително е бил пуснат на пазара на третата страна вносителка или е преминал съществена обработка или преработка.

(26) Когато продуктът е унищожен или развален, преди да бъде пуснат на пазара в трета страна или преди да е преминал съществена преработка, възстановяването се смята за недължимо платена сума. В такива случаи на износителя следва да се предостави възможност да докаже, че износът е бил осъществен при такива икономически условия, които биха позволили осъществяването на тази дейност при нормални условия.

[1] ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

(27) Финансирането от страна на Общността на дейностите по износа не е оправдано, когато е констатирано, че тази дейност не представлява нормална търговска сделка, тъй като тя е лишена от реална икономическа цел и е била подготвена с единствената цел да се получи плащане от Общността.

(28) Следва да се предприемат стъпки в посока предотвратяване отпускането на финансови средства от Общността за сделки, неотговарящи на целта на режима на възстановяванията при износ. Съществува риск за такива сделки по отношение на продукти, ползващи се от възстановявания при износа, които впоследствие биха били внесени отново в Общността без да бъдат обект на съществена преработка или обработка в трета страна и които от момента на повторен внос биха били подложени на прилагането на намалено или нулево мито вместо на нормалния размер на митото, по силата на преференциално споразумение или на решение на Съвета. Целесъобразно е тези мерки да се приложат към най-чувствителните продукти, за да се ограничат пречките за износителите.

(29) За да се ограничи несигурността на износителите, е целесъобразно за продуктите, повторно внесени в Общността повече от две години след деня на износа, да се премахне изискването за връщане на възстановяванията.

(30) От една страна, на държавите-членки следва да бъде разрешено да отказват предоставяне на възстановявания или следва да им бъде възможно да ги изискват обратно в безспорните случаи, когато е констатирано, че дейността не съответства на крайната цел на режима на възстановявания при износ и, от друга страна, да се избегне едно твърде голямо натоварване за националните органи чрез задължение за системна проверка във всички случаи на внос.

(31) Продуктите следва да бъдат с такова качество, че да бъдат търгувани при нормални условия на територията на Общността. Все пак е целесъобразно да се вземат под внимание специалните задължения, произтичащи от стандартите, които са в сила в третите страни по местоназначение.

(32) Някои продукти могат да загубят правото на възстановяване, когато те вече не са с добро и задоволително пазарно качество.

(33) Когато износът е обект на възстановяване при износ, предварително фиксирано или установено в рамките на търг, такса върху износа не се прилага, доколкото износът трябва да бъде осъществен при условия, предварително фиксирани или установени в рамките на търг. Основателно е да се предвиди по съответен начин, че когато определен износ подлежи на износна такса, предварително фиксирана или установена в рамките на търг, този износ трябва да бъде осъществен при предвидените условия и по този начин не може да се ползва от възстановяване при износа.

(34) За да се улеснят износителите във финансирането на техните сделки, на държавите-членки следва да бъде разрешено да им отпуснат цялата или част от сумата на възстановяването от момента на приемане на декларацията за износ или на декларацията за плащане, при условие че се представи обезпечение, гарантиращо изплащането на авансовата сума в случай, че по-късно се установи, че възстановяването не е трябвало да бъде изплатено.

(35) Платената сума преди износа трябва да бъде върната, ако се окаже, че не съществува никакво право на възстановявания при износ или е съществувало право на по-малък размер на възстановяването. Връщането трябва да включва допълнителна сума, за да се избегнат злоупотребите. В случай на непреодолима сила допълнителната сума не трябва да се връща.

(36) От разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3002/92 на Комисията от 16 октомври 1992 г. относно определяне на общи подробни правила за проверка на използването и/или местоназначението на продукти от интервенционни запаси [1] произлиза, че продуктите, предмет на интервенция, трябва да достигнат предписаното местоназначение. В резултат на това тези продукти не могат да бъдат заменени от еквивалентни продукти.

(37) Трябва да се определи срок за износа на въпросните продукти.

(38) Когато сроковете за износ или сроковете за предоставяне на необходимите доказателства за получаване на изплащането на възстановяването са изтекли, възстановяването не се отпуска. Следва да се предприемат мерки, сходни с тези, предвидени в Регламент (ЕИО) № 2220/85 на Комисията от 22 юли 1985 г. относно определяне на общи подробни правила за прилагане на системата на гаранции за селскостопанските продукти [2].

(39) В държавите-членки продукти, внесени с оглед на определена употреба от страни, които не са членки, се ползват от освобождаване от мита. Продуктите от Общността, доколкото тези пазарни възможности са съществени, следва да се поставят в равностойно положение с продуктите, внесени от страни, които не са членки. Този е случаят на продуктите, използвани за продоволствено снабдяване на кораби и въздухоплавателни средства.

(40) В случаите на продоволствено снабдяване на кораби и въздухоплавателни средства и на доставки за въоръжените сили е възможно установяването на специални правила за определяне на размера на възстановяването.

(41) Продоволствените продукти на борда на корабите се използват, за да бъдат консумирани на борда. Консумираните продукти в естественото им състояние или след претърпяна преработка на борда се ползват от възстановяване, приложимо към продуктите в непреработено състояние. С оглед на ограниченото пространство във въздухоплавателните средства, храната се приготвя преди вземането ѝ на борда. С цел хармонизация следва да се приемат правила, позволяващи земеделските продукти, които се консумират на борда на въздухоплавателните средства, да се ползват от същите възстановявания като тези, отпуснати на продуктите, консумирани след приготвянето им на борда на корабите.

---

[1] ОВ L 301, 17.10.1992 г., стр. 17.

[2] ОВ L 205, 3.8.1985 г., стр. 5.

(42) Стопанската дейност по продоволствено снабдяване на корабите или на въздухоплавателните средства е търговия с твърде специфичен характер, оправдаващ създаването на специален режим на предварително плащане на възстановяването. Продуктите и стоките, доставени в складовете за продоволствено снабдяване, трябва да бъдат доставени по-късно с продоволствена цел. Осъществените в тези складове доставки не могат да бъдат третирани като окончателен износ що се отнася до правото на възстановяване.

(43) В случай че посочените улеснения са използвани и ако впоследствие се окаже, че възстановяването не е трябвало да бъде плащано, износителите биха се възползвали неоправдано от безлихвен кредит. При тези обстоятелства следва да се вземат подходящи мерки, за да се предотврати тази неоправдана печалба.

(44) За да се запазят условията на конкурентоспособност на стоките от Общността, доставени на платформи, намиращи се в някои зони в близост до държавите-членки, размерът на даваните възстановявания следва да бъде този, който се прилага към продоволственото снабдяване в Общността. Изплащането на размер на възстановяването, по-голям от най-ниския размер за осъществените доставки в определено местоназначение, не би могло да бъде оправдано по никакъв начин, освен ако не е установено с достатъчна сигурност, че стоките са достигнали даденото местоназначение. Доставките на платформите, разположени в отдалечени морски зони неизбежно представлява специализирана операция по такъв начин, че би изглеждало възможно упражняването на достатъчен контрол върху този тип доставки. При условие че се изготвят адекватни мерки на контрол, изглежда уместно към тези доставки да се приложи размерът на възстановяването, който важи за продоволственото снабдяване в Общността. Възможно е да се предвиди опростена процедура за доставките от минимално значение. Ширината на териториалните води варира от 3 до 12 мили според държавите-членки и следователно също е уместно доставките до всички такива платформи, разположени отвъд границата от 3 мили, да се третират като износ.

(45) Когато военен кораб, принадлежащ на една държава-членка, е снабден с продоволствия в открито море от друг военен кораб, тръгнал от пристанище на Общността, е възможно разглежданата доставка да се удостовери от компетентния орган. Изглежда уместно към тези доставки да се приложи същият размер на възстановяване като този, който важи за продоволственото снабдяване в пристанище от Общността.

(46) Желателно е използваните земеделски продукти за снабдяване на кораби или въздухоплавателни средства да се ползват от сходно възстановяване, когато са поставени на борда на кораб или въздухоплавателно средство, разположен в Общността или извън нея.

(47) Снабдяването с продоволствени доставки в третите страни може да бъде пряко или непряко. Подходящо е да се въведат методи за надзор, подходящи за всеки тип доставка.

(48) Член 161, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 не позволява остров Хелголанд да бъде смятан за местоназначение, даващо право на възстановявания. Следва да се окуражава консумацията на земеделски продукти от Общността в остров Хелголанд и с оглед на това следва да бъдат приети необходимите разпоредби.

(49) След влизането в сила на временното споразумение за търговия и митнически съюз между Общността и Сан Марино [1], територията на тази държава вече не е част от митническата територия на Общността. От членове 1, 5 и 7 от това споразумение произлиза, че във вътрешността на митническия съюз земеделските продукти са на еднакво ценово равнище и че, следователно, няма никакво икономическо основание за предоставяне на възстановявания при износ за земеделските продукти от Общността, изпратени за Сан Марино.

(50) Ако впоследствие бъде прието отрицателно решение по заявление за възстановяване или опрощаване на мита, въпросните продукти ще могат, в случай на необходимост, да се ползват от възстановяване при износа или съответно да бъдат подложени на експортно мито или на такса при износа. Следователно е необходимо да се предвидят специални разпоредби.

(51) Обикновено въоръжените сили, престояващи в трета страна и които не са подчинени на ръководството на тази трета страна, международните организации и дипломатическите представителства, установени в трета страна, се снабдяват с продоволствия, без вносни мита. Изглежда възможно да се вземат специални мерки — за въоръжените сили, които са подчинени на ръководството на държава-членка или на международна организация, в която поне една от държавите-членки членува, по отношение на международните организации, в които поне една от държавите-членки членува и по отношение на дипломатическите представителства — които предвиждат, че доказателството за внос е представено посредством специален документ.

(52) Следва да се предвиди, че възстановяването трябва да бъде платено от държавата-членка на територията, на която декларацията за износ е приета.

(53) Възможно е да се случи така, че поради обстоятелства извън контрола на износителя, контролно копие Т5 да не може да бъде изготвено, въпреки че продуктът е напуснал митническата територия на Общността или е достигнал конкретното си местоназначение. Подобна ситуация може да породи затруднения за търговията. В този случай следва да се признаят за еквивалентни други документи.

(54) По съображения за добро административно управление, заявленията за изплащане на възстановяването, придружени от всички други необходими документи, следва да бъдат внесени в разумен срок, с изключение на случаи на непреодолима сила, и по-точно когато този срок не е могъл да бъде спазен поради административни закъснения, независещи от износителя.

(55) Срокът, в който се осъществява изплащането на възстановяванията при износ, варира от една държава-членка до друга. Желателно е, за да се избегнат нарушенията на конкуренцията, да се въведе единен максимален срок за изплащането на тези възстановявания от разплащателните агенции.

[1] ОВ L 359, 9.12.1992 г., стр. 13.

(56) Износът на много малки количества продукти не е от икономическо значение и ненужно претоварва компетентните органи. На компетентните служби на държавите-членки следва да се предостави избор да откажат да изплащат възстановявания в такива случаи на износ.

(57) Общностните правила предвиждат предоставянето на възстановявания при износ единствено въз основа на обективни критерии, и по-специално що се отнася до количеството, естеството и характеристиките на изнесения продукт, както и до неговото географско местоназначение. В светлината на придобития опит е необходимо да стане по-интензивно действието на мерките за борба срещу нередностите и особено срещу измамата, които увреждат бюджета на Общността. С оглед на това е необходимо да се предвиди възстановяването на надвнесени суми, както и санкции, насърчаващи износителите да съблюдават правилата на Общността.

(58) За да се гарантира правилното функциониране на режима на възстановявания при износа, следва да бъдат приложени санкции независимо от субективния характер на грешката. Въпреки това е добре да не се прибягва до прилагане на санкции в някои случаи, и по-точно на очевидна грешка, призната от компетентните органи, и да се предвидят по-строги санкции, ако е налице умисъл. Тези мерки са необходими и трябва да бъдат съответстващи, достатъчно възпиращи и прилагани по еднакъв начин във всяка държава-членка.

(59) С оглед гарантирането на еднакво третиране на износителите в държавите-членки в областта на възстановяванията при износа, следва да се предвиди в изрична разпоредба изплащането на сумата с лихвите от страна на получателя на надплатена сума и да се установи редът на плащане. За да се подобри защитата на финансовите интереси на Общността следва да се предвиди, че в случай на прехвърляне на правото на възстановяване, това задължение преминава върху приобретателя. Възстановените суми и лихви, както и събраните санкции, следва да се кредитират от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ), в съответствие с принципите, установени в член 9 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 г. за финансиране на Общата селскостопанска политика ([1]).

(60) За да се осигури единно прилагане в цялата Общност на принципа на законно доверие в рамките на възстановяването на надплатени суми, следва да се определят условията, в които може да се прибегне до този принцип, без да се засяга третирането на недължимо платените суми, предвидено по-специално в членове 9 и 31 от Регламент (ЕО) № 1290/2005.

(61) Износителят следва да бъде отговорен за постъпките на трети лица, които са довели до неправомерното получаване на необходимите документи за изплащането на възстановяванията.

(62) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

([1]) ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБХВАТ И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

Настоящият регламент, без да засяга дерогациите, предвидени в разпоредби на Общността, отнасящи се до някои продукти, установява общи подробни правила за прилагане на режима на възстановявания при износ, наричани по-долу „възстановявания“:

а) за продуктите от секторите, посочени в член 162, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007;

б) предвидени в член 63 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета ([2]).

Член 2

1. По смисъла на настоящия регламент:

а) „продукти“ означава посочените в член 1 продукти и стоки,

— „основни продукти“ означава продукти, предназначени да бъдат изнесени след преработка в преработени продукти или в стоки; стоките, предназначени да бъдат изнесени след преработка също се смятат за основни продукти,

— „преработени продукти“ означава продукти, получени от преработката на основни продукти и за които се изплащат възстановявания при износа,

— „стоки“ означава стоките, изброени в приложение II към Регламент (ЕО) № 1043/2005 на Комисията ([3]);

б) „вносни мита“ означават мита и такси с равностоен ефект и други вносни такси, предвидени в рамките на Общата селскостопанска политика или в рамките на специалните търговски режими, приложими към някои стоки, които произлизат от преработката на земеделски продукти;

в) „държава-членка на износ“ означава държавата-членка, в която е приета декларацията за износ;

г) „предварително фиксиране на възстановяването“ означава определянето на размера на възстановяването в деня на представянето на заявлението за лицензия за износ или сертификат за предварително фиксиране, като този размер се адаптира при всяко нарастване или коригиране на размера, приложими към възстановяването;

([2]) ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.

([3]) ОВ L 172, 5.7.2005 г., стр. 24.

д) „диференцирано възстановяване“ означава:

— определянето на повече от един размер на възстановяване за един и същ продукт в зависимост от третата страна на местоназначение, или

— определянето на един или повече размери на възстановяване за един и същ продукт в зависимост от третата страна на местоназначение, като за една или повече трети страни не се определя размер на възстановяване;

е) „диференцирана част от възстановяването“ означава частта от възстановяването, получена при намаляване на общата сума на възстановяване, приложима към възстановяването, платено или което предстои да се изплаща на базата на доказателство за излизане от митническата територия на Общността, изчислена съобразно разпоредбите на член 25;

ж) „износ“ означава изпълняването на митнически формалности по износа, следвано от излизане на продуктите от митническата територия на Общността;

з) „контролно копие Т5“: документът, предвиден в членове от 912а до 912ж от Регламент (ЕИО) № 2454/93;

и) „износител“ означава физическото или юридическо лице, имащо право на възстановяване. В случай че лицензия за износ, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването, трябва да бъде използвана или може да бъде използвана, титулярят или, когато е приложимо, приобретателят на лицензията, има право на възстановяване. Износителят в митническия смисъл на термина може да бъде различен от износителя по смисъла на настоящия регламент, вземайки предвид отношенията съгласно частното право между икономическите оператори, освен ако е предвидено друго в специални разпоредби, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 1234/2007 или разпоредбите за неговото прилагане;

й) „аванс по възстановяването“ означава плащането на сума, равна на възстановяването, платимо от момента на приемането на декларацията за износ;

к) „размер на възстановяването, определен с покана за участие в търг“ означава сумата на възстановяването, предложена от износителя и приета чрез търг;

л) „митническа територия на Общността“ означава териториите, посочени в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

м) „номенклатура на възстановяванията“ означава номенклатурата на земеделските продукти за възстановявания при износ съгласно Регламент (ЕИО) № 3846/87 на Комисията [1];

н) „лицензия за износ“ означава документът, предвиден в член 1 от Регламент (ЕИО) № 376/2008 на Комисията [2];

о) „отдалечена зона за възстановявания“ означава всички местоназначения, за които по отношение на определен продукт се прилага еднаква, различна от нула, диференцирана част от възстановяването, с изключение на изключените за този продукт местоназначения съгласно приложение I;

п) „хинтерланд“ означава трета държава без собствено морско пристанище, чиято търговия се обслужва от морското пристанище на друга трета държава;

р) „прехвърляне“ означава придвижването на продуктите от едно транспортно средство на друго с цел незабавния им превоз към трета страна или територия на местоназначение.

2. По смисъла на настоящия регламент възстановяванията, определени в рамките на покана за участие в търг, са възстановяванията, фиксирани предварително.

3. Когато декларация за износ съдържа различни кодове на номенклатурата на възстановяванията или на Комбинираната номенклатура, вписванията, отнасящи се до всеки един от тези кодове, се считат за отделни декларации.

ДЯЛ II

ИЗНОС В ТРЕТИ СТРАНИ

ГЛАВА 1

Право на възстановявания

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 3

Без да се засягат разпоредбите на членове 25, 27, 28 от настоящия регламент и член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета [3], правото на възстановяване възниква:

— при напускане на митническата територия на Общността, когато един единствен размер на възстановяване се прилага за всички трети страни,

— при вноса в определена трета страна, когато диференциран размер на възстановяване се прилага за тази трета страна.

Член 4

1. Правото на възстановяване е в зависимост от представянето на лицензия за износ, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването, освен в случаите на износ на стоки.

Въпреки това лицензия не се изисква за получаване на възстановяване при износ:

— когато изнесените количества по една декларация за износ са по-малки или еквивалентни на количествата, определени в приложение II към Регламент (ЕО) № 376/2008,

[1] ОВ L 366, 24.12.1987 г., стр. 1.

[2] ОВ L 114, 26.4.2008 г., стр. 3.

[3] ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1.

— в случаите, обхванати от членове 6, 33, 37, 41, 42 и член 43, параграф 1,

— за доставки за въоръжените сили на държавите-членки, разположени в трети страни.

2. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1, лицензия за износ, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването, е валидна също така за износа на продукт, който е обхванат от дванайсетцифрен код за продукти и е различен от този, посочен в клетка 16 от лицензията, ако и двата продукта принадлежат:

— към същата категория като тази, посочена в член 13, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕО) № 376/2008, или

— към същата група продукти, доколкото въпросните групи продукти са определени с тази цел според процедурата, предвидена в член 195 от Регламент (ЕО) № 1234/2007.

В посочените в първа алинея случаи се прилагат следните условия:

— ако размерът на възстановяването, съответстващ на реалния продукт, е равен или по-голям от размера, приложим към споменатия продукт в клетка 16 от лицензията, този последен размер се прилага,

— ако размерът на възстановяването, съответстващ на реалния продукт, е по-нисък от размера, приложим към продукта, посочен в клетка 16 от лицензията, възстановяването, което трябва да се изплати, е това, получено от прилагането на размера, съответстващ на реалния продукт, намалено — освен в случаи на непреодолима сила — с 20 % от разликата между възстановяването, съответстващо на посочения продукт в клетка 16 от лицензията, и възстановяването за реалния продукт.

Когато се прилагат разпоредбите на второ тире от втора алинея и на член 25, параграф 3, буква б), намалението на възстановяването, съответстващо на реалния продукт и на реалното местоназначение, се изчислява на базата на разликата между възстановяването, съответстващо на продукта, и указаното местоназначение в лицензията и възстановяването, съответстващо на реалния продукт и на реалното местоназначение.

За целите на прилагане на настоящия параграф размерите на възстановяване, които трябва да се вземат предвид, са тези, валидни в деня, в който е подадено заявлението за лицензия. Когато е необходимо, тези размери се коригират в деня на приемане на декларацията за износ.

3. Когато разпоредбите на параграф 1 или 2 и на член 48 се прилагат към една и съща операция на износ, сумата, произлизаща от прилагането на параграф 1 или 2, се намалява със сумата според санкцията, предвидена в член 48.

Член 5

1. „Ден на износа“ означава датата, на която митническите власти приемат декларацията за износ, в която е означено, че ще бъде заявено възстановяване.

2. Датата на приемане на декларацията за износ определя:

а) приложимия размер на възстановяване, ако не е имало предварително фиксиране на възстановяването;

б) адаптиранията, които трябва да бъдат направени по отношение на размера на възстановяване, ако е имало предварително фиксиране на възстановяването;

в) количеството, естеството и характеристиките на изнесения продукт.

3. Всяко действие, имащо същите правни последици като приемане на декларация за износ, се счита за еквивалентно на такова приемане.

4. Документът, използван при износа за предоставяне на възстановяване, трябва да съдържа всички необходими данни за изчисляване на сумата на възстановяването и по-точно:

а) за продуктите:

— описанието, опростено, когато е необходимо, на продуктите според номенклатурата за възстановяванията при износ, заедно с кода на номенклатурата на възстановяванията, и доколкото това е необходимо, за изчисляване на възстановяването, състава на посочените продукти или справка за този състав,

— нетната маса на продуктите или, в случай на необходимост, количеството, изразено в единица мярка, което трябва да се вземе предвид за изчисляване на възстановяването;

б) за стоките се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1043/2005.

5. В момента на приемането или на действието, предвидено в параграф 3, продуктите се поставят под митнически контрол съобразно член 4, параграфи 13 и 14 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, докато не напуснат митническата територия на Общността.

6. Чрез дерогация от член 282, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 може да се предвиди в разрешението за облекчено деклариране за износ, че опростената декларация съдържа оценка на нетната маса на продуктите в насипно състояние или в нестандартни разфасовки, в случай че тази маса може да бъде установена с точност само след приключване натоварването на превозно средство на продуктите.

Допълнителната декларация, посочваща точната нетна маса, трябва да бъде подадена при приключване на натоварването. Тя трябва да бъде придружена от документни доказателства, удостоверяващи точната натоварена нетна маса.

Не се предоставя възстановяване за количества, надвишаващи 110 % от оцененото нетно тегло. Когато действително натовареното количество е по-малко от 90 % от оцененото нетно тегло, възстановяването за действително натовареното нетно тегло се намалява с 10 % от разликата между възстановяването, отговарящо на 90 % от оцененото нетно тегло и възстановяването, отговарящо на действително натовареното количество. Въпреки това, когато се осъществява износ по море или по вътрешноводни плавателни пътища, ако износителят може да представи подписано доказателство от лицето, отговорно за транспортните средства, че ограниченията, характерни за този тип транспорт или алтернативно претоварване от страна на други износители, които са попречили на товарането на всички стоки, възстановяването се изплаща за нетното тегло, което действително е било натоварено. Настоящата алинея се прилага, ако износителят е използвал процедура за

оформяне на място, предвидена в член 283 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, в случай че митническите власти са разрешили поправката на регистрите, в които са били описани изнасяните продукти.

Следните се считат за продукти в нестандартни разфасовки: живи животни, (половинки) трупове, четвъртинки, предната част, краката, плешките, кореми и филета.

7. Всяко лице, което изнася продукти, за които изисква възстановяване, е длъжно:

а) да подаде декларация за износ пред компетентното митническо учреждение на мястото, където продуктите са натоварени за превоз за износ;

б) да информира това митническо учреждение най-малко 24 часа преди началото на дейностите по товарането и да посочи очакваната продължителност на товарането. Компетентните органи могат да решат срокът да бъде различен от 24 часа.

Следното може да се разглежда като място за товарене за транспорта на продукти, предназначени за износ:

а) в случай че продуктите се изнасят в контейнери, мястото, където продуктите ще бъдат товарени в контейнерите;

б) в случай че продуктите се изнасят насипно, в чували, кашони, кутии, бутилки и т.н. и не са натоварени в контейнери, мястото, където е натоварено транспортното средство, в което те ще напуснат митническата територия на Общността.

Компетентното митническо учреждение може да разреши операцията по товарането след като приеме декларацията за износ и преди да изтече срокът, посочен в първа алинея, буква б).

Продуктите се идентифицират чрез подходящи средства преди посочения час за започване на натоварването. Компетентното митническо учреждение трябва да може да извършва физически проверки и да идентифицира стоките за транспорт до изходното учреждение за напускане на митническата територия на Общността.

Ако първата алинея не може да се приложи поради административни или други надлежно обосновани причини, декларацията за износ може да бъде представена само на компетентното митническо учреждение в съответната държава-членка и, когато се прави физическа проверка в съответствие с Регламент (ЕО) № 1276/2008, всички представени продукти трябва да бъдат напълно разтоварени. Въпреки това, пълното разтоварване не е задължително, ако компетентните власти могат да извършат цялостна физическа проверка.

8. Стоките, за които са заявени възстановявания за износ, трябва да бъдат запечатани от митническото учреждение за износ или под негов контрол. Член 340а и член 357, параграфи 2, 3 и 4 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 се прилагат *mutatis mutandis*.

Преди поставянето на пломбите митническото учреждение извърша визуална проверка за съответствие между продуктите и декларациите за износ. Броят на визуалните проверки не трябва да бъде по-малко от 10 % от броя на декларациите за износ, при което се изключват тези, за които се налага физическа проверка на вписаните в тях продукти или са били избрани за физическа проверка по смисъла на член 3 от Регламент (ЕО) № 1276/2008. Митническото учреждение отбелязва тази проверка в клетка D на контролно копие Т5 или еквивалентен документ чрез едно от вписванията, изброени в приложение II към настоящия регламент.

Член 6

Чрез дерогация от член 5, параграф 2, когато изнесените количества не превишават 5 000 кг от продукта по кода на номенклатурата на възстановяванията що се отнася до зърнени култури, или 500 кг по номенклатурата на възстановяванията или по кода на Комбинираната номенклатура що се отнася до другите продукти, и когато този износ е осъществяван често, държавата-членка може да разреши последния ден от месеца да бъде взет под внимание за определянето на приложимия размер на възстановяване или ако е имало предварително фиксиране на възстановяването — за определянето на адаптиранията, които трябва да се направят по отношение на него.

Когато възстановяването е предварително фиксирано или определено с покана за участие в търг, лицензията е валидна в последния ден от месеца на износа.

Износителите, упълномощени да използват тази възможност, не могат да прилагат нормалната процедура за количествата, посочени в първа алинея.

Правопораждащото действие за обменния курс, което се прилага за възстановяването, е това, което е посочено в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1913/2006.

Член 7

1. Без да се засягат членове 15 и 27, изплащането на възстановяването зависи от представянето на доказателство, че продуктите, за които е приета декларация за износ, са напуснали митническата територия на Общността в естественото си състояние, най-късно в срок от 60 дни от датата на това приемане.

Въпреки това, количествата продукти, взети за проба като мостри по време на изпълняването на митническите формалности по износа и които не са върнати впоследствие, се считат за такива, които не са отнети от нетната маса на продуктите, от която те са взети.

2. По смисъла на настоящия регламент продуктите, доставени в качеството на бордови провизии на сондажните или добивните платформи, определени в член 41, параграф 1, буква а), се считат за напуснали митническата територия на Общността.

3. Замразяването не засяга съблюдаването на параграф 1.

Същото се отнася и за повторното опаковане, при условие че това повторно опаковане не влече след себе си промени в кода на продукта в номенклатурата на възстановяванията, или в кода на стоките в Комбинираната номенклатура. Повторното опаковане може да бъде осъществено едва след съгласие на митническите власти.

В случай на повторно опаковане контролно копие T5 се попълва съответно.

Залепването или смяната на етикети могат да бъдат разрешени при същите условия, както и повторното опаковане съгласно втора и трета алинея.

4. Ако срокът, посочен в параграф 1, не е спазен от износител поради случай на непреодолима сила, този срок може да бъде удължен по молба на износителя за срок, считан за необходим от компетентните органи на държавата-членка на износ според обстоятелствата.

Член 8

Ако, преди да напусне митническата територия на Общността, продукт, за който е приета декларация за износ, пресече територии на Общността, различни от тази на държавата-членка на износ, доказателството, че този продукт е напуснал митническата територия на Общността се представя чрез надлежно заверен оригинал на контролно копие T5.

Клетки 33, 103, 104 и, когато е необходимо, клетка 105 от контролното копие се попълват. В клетка 104 се правят съответните вписвания.

В случай че се заявят възстановявания, в клетка 107 се вписва една от клаузите, изброени в приложение III.

Член 9

Износителят вписва размера на възстановяванията за износ в евро за единица продукт или стока към датата на предварително определяне на възстановяванията, както е посочено в лицензията за износ или в сертификата в съответствие с Регламент (ЕО) № 376/2008 или в удостоверението за възстановяване в съответствие с глава III от Регламент (ЕО) № 1043/2005, в клетка 44 от декларацията за износ или в нейния електронен еквивалент и в клетка 106 от контролното копие T5 или неговия еквивалент. Ако възстановяванията за износ не са били определени предварително, може да се използва предишна информация за възстановяванията за същите продукти или стоки, не по-стара от 12 месеца. Ако продуктът или стоката за износ не преминава границата на друга държава-членка и ако националната валута не е евро, размерите на възстановяванията могат да бъдат посочени в национална валута.

Компетентните органи могат да освободят износителя от задължението, посочено в първа алинея ако администрацията разполага със система, чрез която оттоворните за това служби са получили същата информация.

Износителят може да посочи по избор някое от вписванията, изброени в приложение IV относно декларации за износ и контролни копия T5 и еквивалентните им документи за сума на възстановяванията за износ под 1 000 EUR.

Член 10

1. С оглед на отпускането на възстановявания в случай на износ по море, се прилагат следните специални разпоредби:

а) Когато контролно копие T5 или националният документ, доказващ, че продуктите са напуснали митническата територия на Общността, е заверен от компетентните органи, съответните продукти не могат да се връщат или да престояват на временно складиране, нито под митническо направление на митническата територия на Общността, освен за извършването на прехвърляне в едно или повече други пристанища, разположени в същата държава-членка или в друга държава-членка за максимален срок от 28 дни, с изключение на случаите на непреодолима сила. Този срок не се прилага, когато продуктите са напуснали последното пристанище на митническата територия на Общността в рамките на първоначалния срок от 60 дни.

б) Изплащането на възстановяванията зависи от представянето на разплащателната агенция на:

— декларацията от оператора, че продуктите не трябва да бъдат прехвърляни в друго пристанище на Общността, или

— доказателство, че разпоредбите на буква а) са спазени. Това доказателство съдържа по-специално документа или документите за транспорт или тяхно копие или фотокопие от първото пристанище, където документите, посочени в буква а), са заверени, до трета страна, в която споменатите продукти трябва да бъдат разтоварени.

Декларациите, посочени в първото тире, са предмет на подходящ контрол на място от разплащателната агенция. В този случай се изисква доказателството, посочено във второто тире.

В случай на износ с кораб, осъществяващ курс по права линия към пристанище на трета страна и без престой за зареждане в друго пристанище на Общността, държавите-членки могат да приложат опростена процедура по смисъла на първо тире.

в) Като алтернатива на условията, посочени в буква б), държавата-членка, за която е предназначен контролно копие T5, или държавата-членка, където националният документ се използва като доказателство, могат да предвидят, че контролното копие T5 или националният документ в случай, че продуктите са напуснали митническата територия на Общността, се заверяват само при представянето на документ за транспорт, посочващ крайно местоназначение извън митническата територия на Общността.

В такива случаи едно от вписванията, изброени в приложение V, се добавя от компетентните органи на държавата-членка, която е страна на местоназначение за контролното копие T5, или на държавата-членка, в която като доказателство се използва национален документ, след заглавието „Забележки“ в раздела, озаглавен „Контрол върху употребата и/или местоназначението“, на контролното копие T5 или под съответното заглавие в националния документ.

Спазването на настоящата буква е предмет на подходящи проверки на място, извършвани от разплащателната агенция.

г) Когато е установено, че условията, определени в буква а), не са спазени, по смисъла на член 47 денят или дните, с които срокът от 28 дни бъде превишен, се смятат за дни на превишаване на срока, определен в член 7.

2. С оглед отпускането на възстановяване в случай на износ по шосе, по вътрешноводни или по железопътни пътища, се прилагат следните специални разпоредби:

а) Когато контролно копие Т5 или националният документ, доказващ, че продуктите са напуснали митническата територия на Общността, е заверен от компетентните органи, съответните продукти не могат да се връщат или да престояват на временно складиране, нито под митническо направление на митническата територия на Общността, освен за извършването на транзитна операция за максимален срок от 28 дни, с изключение на случаите на непреодолима сила. Този срок не се прилага, когато продуктите са напуснали окончателно митническата територия на Общността в рамките на първоначалния срок от 60 дни.

б) Прилагането на разпоредбите, предвидени в буква а), е предмет на подходящи проверки на място от разплащателната агенция. В този случай се изискват документите за транспорт до третата страна, в която споменатите продукти трябва да бъдат разтоварени.

В случаи, когато е установено, че условията, определени в буква а), не са спазени, по смисъла на член 47 денят или дните, с които срокът от 28 дни е превишен, се смятат за дни на превишаване на срока, определен в член 7.

В случай на превишаване на срока от 60 дни, установен в член 7, параграф 1, и на срока от 28 дни, посочен в буква а), сумата, с която възстановяването трябва да бъде намалено или частта от обезпечението, което не се възстановява, се равнява на сумата на загубата, формирана вследствие по-голямото надвишаване.

3. С оглед отпускане на възстановяване в случай на износ по въздушен път, се прилагат следните специални разпоредби:

а) Контролно копие Т5 или национален документ, доказващ че продуктът е напуснал митническата територия на Общността, може да бъде заверен от компетентните органи само при представяне на документ за транспорт, указващ крайното местоназначение извън митническата територия на Общността.

б) В случаи, когато е установено, че след изпълняване на формалностите, посочени в буква а), продуктите са останали, с изключение на случаите на непреодолима сила, за повече от 28 дни за целите на прехвърлянето в едно или повече летища на митническата територия на Общността, денят или дните с които срокът от 28 дни е превишен, по смисъла на член 47, се считат за дни на превишаване на срока, определен в член 7.

В случай на превишаване на срока от 60 дни, установен в член 7, параграф 1, и на срока от 28 дни, посочен в настоящата буква, сумата, с която възстановяването трябва да бъде намалено или частта от обезпечението, което не се възстановява, се равнява на сумата на загубата, формирана вследствие по-голямото надвишаване.

в) Прилагането на разпоредбите на настоящия параграф е предмет на подходящи проверки на място, извършвани от разплащателната агенция.

г) Срокът от 28 дни, посочен в буква б), не се прилага, когато споменатите продукти са напуснали окончателно митническата територия на Общността в рамките на първоначалния срок от 60 дни.

Член 11

1. В случай че в държава-членка на износа продуктът е поставен под един от опростените режими на транзит на Общността с железопътен превоз или големи контейнери, предвидени в членове 412—442а от Регламент (ЕИО) № 2454/93, за да бъде пренесен до гара по местоназначение или да бъде доставен на получател извън митническата територия на Общността, изплащането на възстановяването не зависи от представянето на контролното копие Т5.

2. По смисъла на параграф 1, компетентното митническо учреждение гарантира с цел изплащането на възстановяването, че в издадения документ ще бъде вписано следното: „Излизане от митническата територия на Общността при опростен режим на транзит през Общността с железопътен превоз или големи контейнери“.

3. Митническото учреждение, където продуктите са изпратени при един от предвидените в параграф 1 режими, може да разрешава промяна в договора за превоз, имаща за последица приключването на превоза във вътрешността на Общността, само ако е установено, че:

— ако възстановяването е било платено, то вече е върнато, или

— са взети всички мерки от органите, заинтересовани да гарантират, че възстановяването не е изплатено.

Въпреки това, ако възстановяването е изплатено съгласно параграф 1 и ако продуктът не е напуснал митническата територия на Общността в предписаните срокове, компетентното митническо учреждение информира за това агенцията, отговорна за изплащането на възстановяването и ѝ изпраща във възможно най-кратки срокове всички необходими данни. В този случай възстановяването се счита за недължимо платено.

4. Когато продукт, който се намира в обращение в рамките на режима за външен транзит през Общността, предвиден в членове 91—97 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, или режима за общ транзит, предвиден в Конвенцията относно режима за общ транзит ([1]), се пуска на пазара в държава-членка, която е различна от страната на износа, съгласно режима, предвиден в параграф 1, за да бъде насочен към гара по местоназначение или да бъде доставен на получател извън митническата територия на Общността,

([1]) ОВ L 226, 13.8.1987 г., стр. 2.

митническото учреждение, където продуктът е изпратен при един от горепосочените режими, прави едно от вписванията, изброени в приложение VI, след заглавието „Забележки“ в раздела, озаглавен „Контрол върху употребата и/или местоназначението“ на гърба на оригинала на контролно копие Т5.

При промени в договора за превоз, имащи за последица приключването на превоза във вътрешността на Общността, разпоредбите от параграф 3 се прилагат, като се извършат необходимите промени.

5. Когато продукт е поет от железницата в държавата-членка на износ или в друга държава-членка и се пренася чрез железопътният транспорт до местоназначение извън митническата територия на Общността съгласно процедурата на Общността за външен транзит или процедурата за общ транзит по силата на договор за превоз с комбиниран автомобилен и железопътен транспорт, компетентното митническо учреждение за железопътния терминал, на който продуктът е поет от железниците, или най-близкото до терминала митническо учреждение поставя едно от вписванията, изброени в приложение VII, след заглавието „Забележки“ в раздела, озаглавен „Контрол върху употребата и/или местоназначението“ на гърба на оригинала на контролно копие Т5.

При промяна в договора за комбиниран железопътен и автомобилен транспорт, имаща за последица приключването на превоза във вътрешността на Общността, вместо извън Общността, железопътните администрации не могат да пристъпят към изпълнение на променения договор, без предварително съгласие на учреждението по заминаване; в този случай параграф 3 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 12

1. Възстановявания се отпускат за продуктите, които, независимо от митническия статут на опаковката, са в свободно обращение и са с произход от Общността.

Въпреки това, за захарните продукти, посочени в член 162, параграф 1, буква а), подточка iii) и буква б) от Регламент (ЕО) № 1234/2007, възстановявания могат да бъдат отпуснати, само при условието продуктите да се намират в свободно обращение.

2. За да се отпусне възстановяване, продуктите се разглеждат като произхождащи от Общността, ако са изцяло получени в Общността или са претърпели последна съществена преработка или обработка в Общността в съответствие с разпоредбите на член 23 или 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

Същевременно, без да се засягат разпоредбите на параграф 4, на условията за възстановяване не отговарят продуктите, произведени от:

а) суровини с произход от Общността, и

б) земеделски суровини, обхванати от регламентите, посочени в член 1, внесени от трети страни, които не са претърпели съществена преработка в Общността.

3. Когато отпускането на възстановяване зависи от произхода на продукта от Общността, износителите са длъжни да декларират произхода, така както е определен в параграф 2, в съответствие с действащите правила на Общността.

4. При износ на съставни продукти, отговарящи на условията за възстановяване върху една или повече от техните съставки, възстановяването за тази или тези съставки се отпуска, доколкото тази съставка или съставки отговарят на условието, предвидено в параграф 1.

Възстановяване се отпуска и когато съставката или съставките, за които е заявено искане за възстановяване, са били първоначално с произход от Общността и/или в свободно обращение, както предвижда параграф 1, и не са повече в свободно обращение изключително поради присъствието си в състава на други продукти.

5. По смисъла на параграф 4 за възстановявания, определени въз основа на една съставка, се смятат възстановяванията за:

а) продукти от сектора на зърнените култури, яйцата, ориза, захарта, млякото и млечните продукти, изнесени под формата на стоки, посочени в приложение II към Регламент (ЕО) № 1043/2005;

б) бяла захар и нерафинирана захар, включени в код по КН 1701, изоглюкоза, включена в кодове по КН 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 и 1702 90 30 и сиропи от захарно цвекло и тръстика, включени в кодове по КН 1702 60 95 и 1702 90 95, използвани в продуктите, посочени в член 1, буква й) от Регламент (ЕО) № 1234/2007;

в) мляко и млечни продукти и захар, изнасяни под формата на продукти, включени в кодове по КН 0402 10 91 до 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 до 39, 0403 90 31 до 39, 0403 90 61 до 69, 0404 10 26 до 38, 0404 10 72 до 84 и 0404 90 81 до 89, както и изнасяни под формата на продукти, включени в код по КН 0406 30, които не са продукти с произход от държавите-членки или продукти с произход от трети страни, които се намират в свободно обращение в държавите-членки.

Член 13

1. Размерът на възстановяването, приложимо за примесите, попадащи в глави 2, 10 или 11 от Комбинираната номенклатура е този, който се прилага:

а) при примесите, един от компонентите на които представлява 90 % от теглото, за този компонент;

б) при другите примеси, за компонента, за който се прилага най-малкият размер на възстановяване. В случай че един или повече компоненти от тези примеси не се ползват от възстановяване, за тези примеси не се предоставя никакво възстановяване.

2. За изчисляването на възстановяванията, приложими към асортиментите и изделията, всеки компонент се счита за отделен продукт.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат по отношение на примесите, асортиментите и изделията, за които са предвидени специални правила за изчисляване.

Член 14

Разпоредбите относно предварителното фиксиране на размера на възстановяванията и адаптиранията, които трябва да се направят относно размера на възстановяванията, се прилагат само за продуктите, за които е фиксиран размер на възстановяване, равен или по-голям от нула.

Раздел 2

Диференцирани възстановявания

Член 15

В случай на диференциация на размера на възстановяването според местоназначението, изплащането на възстановяванията зависи от допълнителните условия, определени в членове 16 и 17.

Член 16

1. В рамките на 12 месеца от датата на приемане на декларацията за износ продуктите трябва:

а) да бъдат внесени в непроменено състояние в третата страна или една от третите страни, за които е предвидено възстановяването, или

б) да бъдат разтоварени в непроменено състояние в отдалечената зона за възстановявания, за която е предвидено възстановяването, съгласно установените в член 24, параграф 1, буква б) и параграф 2 условия.

Въпреки това, съгласно разпоредбите на член 46 може да бъде предоставено удължение на срока.

2. Продуктите се считат за внесени в тяхното непроменено състояние, ако не съществува каквото и да е доказателство за преработка.

Следните операции, извършени с оглед на безопасното поддържане на продуктите, могат да се извършат преди вноса и не накърняват съответствието с параграф 1:

а) инвентаризация;

б) поставяне на марки, печати, етикети или други подобни отличителни знаци върху продуктите или стоките, или върху техните опаковки, при условие че това не създава риск за придаване на продуктите на видимо различен произход от техния истински произход;

в) промяна на марките и броя на пратките или промяна на етикети, при условие че това няма да придаде на продуктите видимо различен произход от техния истински произход;

г) опаковане, разопаковане, промяна на опаковката или възстановяване на опаковката, при условие че тези дейности няма да придадат на продуктите видимо различен произход от техния истински произход;

д) проветряване;

е) охлаждане; и

ж) замразяване.

В допълнение продукти, преработени преди внос, считат за внесени в тяхното непроменено състояние, при условие че преработката се извършва в третата страна, в която са внесени всички продукти, които са резултат от тази преработка.

3. Продукт се счита за внесен, когато са изпълнени митническите формалности по вноса и по-точно тези, отнасящи се до събирането на вносни мита при вноса в трета страна.

4. Диференцираната част от възстановяването се изплаща върху масата на продуктите, които са били предмет на митнически формалности по вноса в трета страна; въпреки това, не се взема под внимание променливостта на масите, настъпила по време на транспорт в резултат на естествени причини и признати от компетентните органи или поради взимане на проби от мострите съгласно член 7, параграф 1, втора алинея.

Член 17

1. Доказателството за изпълняването на митническите формалности по вноса е представено, по избор на износителя, при показването на един от следните документи:

а) митнически документ, негово копие или фотокопие или разпечатка на еквивалентната информация, записана по електронен път от компетентния митнически орган; това копие, фотокопие или разпечатка на еквивалентната информация се заверява като вярно с оригинала от една от следните служби:

i) службата, издала оригиналния документ или записала по електронен път еквивалентната информация;

ii) официална агенция на съответната трета държава;

iii) официална агенция на държава-членка в съответната трета държава;

iv) агенция, отговорна за изплащането на възстановяването;

б) сертификат за разтоварване и внос, изготвен от одобрена и специализирана международна агенция на международно ниво в сферата на контрола и надзора (наричана по-нататък „надзорна агенция“), съобразно правилата, посочени в приложение VIII, глава III, използвайки модела в приложение IX; датата и номерът на митническия документ за внос трябва да фигурират в посочения сертификат.

По молба на износителя дадена разплащателна агенция може да се откаже от сертификата, изискван съгласно първа алинея, буква а), когато последната, чрез достъп до електронно записаната информация, съхранена от компетентните органи на третата държава или от тяхно име, може да установи, че митническите формалности за внос са били изпълнени.

2. Когато износителят не може да получи документ съгласно букви а) и б) от параграф 1, даже след предприемане на подходящите мерки, или когато има съмнения за автентичността на представения документ, или неговата точност като цяло, доказателство за изпълнението на митническите формалности за внос може да бъде представено с един или повече от следните документи:

а) копие от документа за разтоварване, издаден или заверен в третата страна, за която е предвидено възстановяването;

б) сертификат за разтоварване, издаден от официалната агенция на държавата-членка, създадена или компетентна за страната получател, в съответствие с изискванията и в съответствие с модела съгласно приложение X, удостоверяващ допълнително, че продуктът е напуснал мястото за разтоварване или най-малкото, че продуктът не е в последствие натоварен за реекспорт;

в) сертификат за разтоварване, издаден от одобрена надзорна агенция в съответствие с правилата съгласно приложение VIII, глава III, като се използва моделът съгласно приложение XI, допълнително удостоверяващ, че продуктът е напуснал мястото за разтоварване или най-малкото, че продуктът не е впоследствие натоварен за реекспорт;

г) банков документ, издаден от одобрени посредници, установени в Общността, удостоверяващ, ако се касае за трети страни, изброени в приложение XII, че плащането за въпросния износ е изплатено по сметката на износителя, открита при тях;

д) сертификат за приемане на доставката, издаден от официална агенция на трета заинтересована страна в случай на покупка на стоки от тази страна или от официална агенция на тази страна или когато стоките съставляват хранителна помощ;

е) декларация за приемане на доставката, издадена или от международна организация или от хуманитарна организация, одобрена от държавата-членка на износ, в случай че стоките съставляват хранителна помощ;

ж) декларация за приемане на доставката, издадена от орган на трета страна, от която могат да бъдат приети покани за участие в търг съгласно член 47 от Регламент (ЕО) № 376/2008, когато стоките са закупени от този орган.

3. Износителят във всички случаи представя копие или фотокопие от документите за транспорт, което се отнася до транспорта на продуктите, за които е подадена декларацията за износ.

По молба на износителя, в случай на контейнерен морски транспорт, дадена държава-членка може да приеме информация, еквивалентна на съдържащата се в транспортните документи информация, ако тя произхожда от информационна система, управлявана от трета страна, отговорна за транспорта на контейнерите до местоназначението, при условие че третата страна е специализирала в такива операции и сигурността на информационната система е одобрена от държавата-членка като изпълняваща критериите, които са установени в действащата към съответния период версия на един от международните стандарти съгласно точка 3, Б) от приложение I към Регламент (ЕО) № 885/2006 на Комисията ([1]).

4. Комисията, според предвидената процедура в член 195 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, предвижда, в някои специфични случаи, че доказателството за внос, посочено в параграфи 1 и 2 от настоящия член, трябва да се счита за представено посредством специален документ или по всякакъв друг начин.

Член 18

1. Надзорна агенция, желаеща да издава сертификати съгласно член 17, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в), трябва да бъде одобрена от компетентния орган на държавата-членка, където е нейното седалище.

2. Надзорната агенция трябва да бъде одобрена, по нейна заявка, за период от три години, с възможност за подновяване, ако изпълнява условията на приложение VIII, глава I. Одобрението е валидно за всички държави-членки.

3. Одобрението трябва да уточнява дали разрешението за издаване на сертификати, посочени в член 17, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в), е валидно в целия свят, или е за ограничен брой трети страни.

Член 19

1. Надзорната агенция трябва да действа съгласно правилата, определени в приложение VIII, глава II, точка 1.

Ако едно или повече условия, определени в тези правила, не са спазени, държавата-членка, която е одобрила надзорната агенция, отлага одобрението за такъв период, какъвто е необходим за поправяне на ситуацията.

2. Държавата-членка, която е одобрила надзорната агенция, контролира представянето и поведението на надзорната агенция в съответствие с изискванията на приложение VIII, глава II, точка 2.

Член 20

Държавите-членки, които са одобрили надзорни агенции, осигуряват ефективна система от санкции за случаите, когато одобрена надзорна агенция е издала сертификати с невярно съдържание.

([1]) ОВ L 171, 23.6.2006 г., стр. 90.

Член 21

1. Държавата-членка, която е одобрила надзорната агенция, незабавно оттегля одобрението:

— ако надзорната агенция не съответства повече на условията за одобрение съгласно приложение VIII, глава I, или

— ако надзорната агенция систематично и повторно е издавала сертификати с невярно съдържание. В този случай санкцията по член 20 не се прилага.

2. Оттеглянето следва да бъде или пълно, или ограничено по отношение на някои части или дейности на надзорната агенция, съгласно вида на откритите недостатъци.

3. В случаите, когато одобрението е оттеглено от държава-членка за надзорна агенция, принадлежаща на група търговски дружества, държавата-членка, в която се намират надзорните агенции, принадлежащи към същата група, отлага одобренията на тези надзорни агенции за период не повече от три месеца, с цел да проведе необходимите разследвания, за да установи дали се наблюдават същите проблеми при надзорните агенции, каквито при надзорната агенция, на която е отнето одобрението.

За целите на прилагането на първа алинея, група търговски дружества включва всички търговски дружества, чийто капитал се притежава пряко или непряко, повече от 50 % от едно предприятие майка, както и самото предприятие майка.

Член 22

1. Държавите-членки нотифицират одобрението на надзорните агенции на Комисията.

2. Държава-членка, която оттегля или отлага одобрение, незабавно съобщава на останалите държави-членки и Комисията, като посочва недостатъците, които са довели до оттеглянето или отлагането.

Съобщението на държавите-членки се изпраща до централните органи на държавите-членки, изброени в приложение XIII.

3. Комисията периодично публикува за информация актуализиран списък на надзорните агенции, одобрени от държавите-членки.

Член 23

1. Сертификатите съгласно член 17, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в), издадени след датата на оттегляне или отлагане на одобрението, не са валидни.

2. Държавите-членки отказват да приемат сертификатите, посочени в член 17, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в), ако забележат нередности в сертификатите. Когато такъв сертификат е издаден от надзорна агенция, одобрена от друга държава-членка, държавата-членка, забелязала недостатъците, уведомява държавата-членка, дала одобрението.

Член 24

1. Държавите-членки могат да освободят износители от задължението да представят доказателства, различни от документа за транспорт, предвиден в член 17 или неговия електронен еквивалент съгласно член 17, параграф 3, в случай че декларацията за износ дава право на възстановяване:

а) чиято диференцирана част не надвишава:

i) 2 400 EUR, когато третата държава или територията по местоназначение е посочена в приложение XIV;

ii) 12 000 EUR, когато третата страна или територията по местоназначение не е посочена в приложение XIV; или

б) когато пристанището на местоназначението се намира в отдалечената зона за възстановявания за съответния продукт.

2. Освобождаването съгласно параграф 1, буква б) се прилага само когато са изпълнени следните условия:

а) продуктите са транспортирани в контейнери и транспортът на контейнерите до пристанището за разтоварване е извършен по море;

б) документът за транспорт посочва като местоназначение държавата, посочена в декларацията за износ или пристанище, обикновено използвано за разтоварване на продукти с местоназначение хинтерланд страна, която е държавата по местоназначение, посочена в декларацията за износ;

в) доказателството за разтоварването е представено съгласно буква а), б) или в) от член 17, параграф 2.

По молба на износителя, в случай на контейнерен морски транспорт, дадена държава-членка може да приеме, че посоченото в първа алинея, буква в) доказателство за разтоварване е представено чрез информация, еквивалентна на съдържащата се в документа за разтоварване информация, ако тя произхожда от информационна система, управлявана от трета страна, отговорна за транспорта на контейнерите до и за тяхното разтоварване на местоназначението, при условие че третата страна е специализирана в такива операции и сигурността на информационната система е одобрена от държавата-членка като изпълняваща критериите, които са установени в действащата към съответния период версия на един от международните стандарти съгласно точка 3, буква Б) от приложение I към Регламент (ЕО) № 885/2006.

Доказателството за разтоварване може да бъде представено съгласно първа алинея, буква в) или съгласно втора алинея, без износителят да трябва да доказва, че е предприел подходящи действия, за да получи посочения в член 17, параграф 1, буква а) или б) документ.

3. Освобождаването съгласно параграф 1, буква а) се дава автоматично, с изключение на случая на прилагане на параграф 4.

Освобождаването съгласно параграф 1, буква б) се дава по заявление на износителя за три години, чрез писмено разрешение преди съответния износ. Износителите, които използват тези разрешителни, посочват номера на разрешителното в заявлението за плащане.

4. Ако държавата-членка счита, че продуктите, за които износителят моли за освобождаване съгласно настоящия член, са били изнесени в различна от посочената в декларацията за износ държава или в държава извън съответната отдалечена зона за възстановявания, за които е определено възстановяването, или износителят изкуствено е разделил операцията по износа, за да получи освобождаване, държавата-членка незабавно оттегля освобождаването на съответния износител съгласно настоящия член.

Съответният износ няма право на по-нататъшни освобождавания съгласно настоящия член за период от две години от датата на оттегляне.

В случай на оттегляне на освобождаването се прекратява възстановяването за износ за съответните продукти и изплатеното възстановяване се връща, освен ако износителят може да представи изискваното от член 17 доказателство за съответните продукти.

Освен това възстановяването за износ се прекратява за продукти, включени в декларация за износ, подадена след датата на действието, довело до оттеглянето на освобождаването и изплатените възстановявания се връщат, освен ако износителят може да представи изискваното от член 17 доказателство за съответните продукти.

Член 25

1. Чрез дерогация от член 15 и без да се засяга член 27, част от възстановяването се изплаща по заявление на износителя, щом е представено доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността.

2. Частта от възстановяването, посочена в параграф 1, се изчислява, като се използва най-ниският размер на възстановяването, намален с 20 % от разликата между предварително фиксирания размер и най-ниския размер, като нефиксирането на размер се счита за най-нисък размер.

Когато сумата, която трябва да бъде платена, не превишава 2 000 EUR, държавата-членка може да отсрочи изплащането на тази сума до изплащането на пълния размер на въпросното възстановяване, с изключение на случаи, в които заинтересованият износител декларира, че той няма да изисква изплащането на допълнителна сума за тази операция.

3. В случай че местоназначението, означено в клетка 7 от издадената лицензия, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването, не е спазено:

а) ако размерът на възстановяване, съответстващ на реалното местоназначение, е равен или по-висок от размера на възстановяване за местоназначението, означено в клетка 7, се прилага възстановяването за местоназначението, означено в клетка 7;

б) ако размерът на възстановяване, съответстващ на реалното местоназначение, е по-нисък от размера на възстановяване за местоназначението, означено в клетка 7, възстановяването, което трябва да се изплати е това, което:

— произтича от прилагането на размера, съответстващ на реалното местоназначение,

— е намалено, освен в случаите на непреодолима сила, с 20 % от разликата между възстановяването за означеното в клетка 7 местоназначение и възстановяването за реалното местоназначение.

По смисъла на настоящия член, размерите на възстановяване, които трябва да се вземат под внимание, са тези, приложими в деня, в който е подадено заявление за лицензия. Тези размери се адаптират, по целесъобразност, в деня на приемане на декларацията за износ или на декларацията за плащане.

Когато разпоредбите на първа и втора алинея от настоящия член и тези на член 48 се прилагат към една и съща операция по износ, сумата, произтичаща от първа алинея, се намалява с размера според санкцията, предвидена в член 48.

4. Когато размер на възстановяване е определен в рамките на покана за участие в търг и когато това решение допуска клауза за задължително местоназначение, неопределянето на периодично възстановяване или евентуалното определяне на периодично възстановяване за това местоназначение в деня на депозиране на заявлението за лицензия или в деня на приемане на декларацията за износ не се взима под внимание за определянето на най-ниския размер на възстановяването.

Член 26

1. Параграфи 2—5 се прилагат, в случай че продукт е изнесен при представяне на лицензия за износ или сертификат за предварително фиксиране с клауза за задължително местоназначение.

2. Когато продуктът не е достигнал задължителното си местоназначение, се изплаща само частта от възстановяването, произтичаща от прилагането на член 25, параграф 2.

3. Когато продуктът, поради случай на непреодолима сила, следва да се достави до различно местоназначение от това, за което е издадена лицензията, се изплаща възстановяване по заявление на износителя, ако същият представи доказателство за случая на непреодолима сила и за пристигането на продукта по местоназначението му; доказателството за местоназначението се представя съобразно членове 16 и 17.

4. Когато се прилага параграф 3, приложимото възстановяване се равнява на възстановяването, фиксирано за действителното местоназначение, без да е по-високо от приложимото възстановяване за местоназначението, означено в клетка 7 от издадените лицензии, съдържащи предварително определяне на възстановяването.

В случай на необходимост, размерите на възстановяване се адаптират в деня на приемане на декларацията за износ или на декларацията за плащане.

5. За да се ползва от предварително фиксирано възстановяване, когато един продукт е изнесен под лицензия, издадена съгласно член 47 от Регламент (ЕО) № 376/2008 и когато възстановяването е дифиренцирано според местоназначението, износителят представя, освен доказателствата, посочени в член 17 от настоящия регламент, и доказателство, че продуктът е доставен в третата страна вносител на органа, който е определен в поканата за участие в търг, с който е свързана лицензията.

Раздел 3

Специални мерки за защита на финансовите интереси на Общността

Член 27

1. Когато:

а) съществуват сериозни съмнения относно реалното местоназначение на продукта; или

б) продуктът е годен да бъде отново внесен в Общността поради разлика между размера на възстановяването, приложимо за изнесения продукт и размера на непреференциалното вносно мито, приложимо към сходен продукт в деня на приемане на декларацията за износ, или

в) съществуват конкретни подозрения, че продуктът ще бъде отново внесен в Общността в непреработено състояние или след като е бил преработен в трета страна, като се ползва от освобождаване или намаляване размера на вносното мито;

възстановяването с единен размер или частта от възстановяването, посочена в член 25, параграф 2, се изплаща само ако продуктът е напуснал митническата територия на Общността съобразно член 7, и

i) в случай на недиференцирано възстановяване, продуктът е бил внесен в трета страна през дванадесетте месеца, следващи датата на приемане на декларацията за износ или е бил обект на съществена обработка или преработка през този срок, по смисъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

ii) в случай на диференцирано според местоназначението възстановяване, продуктът е внесен в непреработено състояние в трета определена страна през дванадесетте месеца, следващи датата на приемане на декларацията за износ.

По отношение на вноса в трети страни се прилагат разпоредбите на членове 16 и 17.

Освен това, за всички възстановявания компетентните органи на държавите-членки могат да изискват допълнителни доказателства, които да покажат по задоволителен за тях начин, че продуктът е бил действително пуснат на пазара в третата страна вносител или е бил обект на съществена обработка или преработка по смисъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

Допълнителни срокове могат да бъдат отпуснати при условията, предвидени в член 46 от настоящия регламент.

2. Държавите-членки прилагат параграф 1 по тяхна собствена инициатива и също по искане на Комисията.

Разпоредбите, уреждащи случая, посочен в параграф 1, буква б), не се прилагат ако конкретните обстоятелства на въпросната сделка — вземайки под внимание по-специално транспортните разходи — вероятно изключват риска от повторен внос. Освен това, държавите-членки могат да не приложат разпоредбите, отнасящи се до разгледания случай в параграф 1, буква б), когато размерът на възстановяването е равен или по-нисък от 500 EUR за съответната декларация за износ.

3. Когато се прилага параграф 1 и продуктът, след като е напуснал митническата територия на Общността, е погинал по време на транзита в резултат на случай на непреодолима сила:

а) в случай на недиференцирано възстановяване, се изплаща пълният размер на възстановяването,

б) в случай на диференцирано възстановяване, се изплаща част от възстановяването, определена съобразно член 25.

4. Разпоредбите на параграф 1 се прилагат преди изплащането на възстановяването.

Въпреки това, възстановяването се счита за недължимо и трябва да бъде върнато, ако компетентните органи констатират, дори след изплащане на възстановяването, че:

а) продуктът е унищожен или повреден преди да е пуснат на пазара в трета страна или преди да е претърпял в трета страна съществена обработка или преработка по смисъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, освен ако износителят не може да докаже по задоволителен за компетентните органи начин, че износът е осъществен при такива икономически условия, позволяващи рационалната търговия с продукта на пазара в трета страна, без да се засягат разпоредбите на член 28, параграф 2, втора алинея от настоящия регламент;

б) продуктът е пласиран в трета страна при режим на суспендиране на мита, дванадесет месеца след датата на износ от Общността, без да е претърпял в трета страна съществена обработка или преработка по смисъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, и че износът не е осъществен като нормална търговска сделка;

в) изнесеният продукт е отново внесен в Общността без да е бил предмет на съществена обработка или преработка по смисъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, че размерът на непреференциалното вносно мито е по-нисък от отпуснатото възстановяване, и че износът не е осъществен като нормална търговска сделка;

г) продуктите, изброени в приложение XV, са отново внесени в Общността:

— след като са били предмет на обработка или преработка в трета страна, без да са достигнали предвиденото ниво на преработка в член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, и

— са обложени с вносно мито, намалено или нулево, вместо с мито с непреференциален размер.

В случай че държавите-членки констатират, че продукти, различни от тези, изброени в приложение XV, е вероятно да доведат до нарушения в търговията, те информират незабавно Комисията за това.

Букви в) и г) не се прилагат при прилагане на разпоредбите на дял VI, глава 2 („Върнати стоки“) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 или в случай че продуктите са отново внесени най-малко две години след деня на износа.

Член 48 не се прилага в случаите, посочени в букви б), в) и г).

Раздел 4

Случаи на неотпускане на възстановяването

Член 28

1. Не се отпуска възстановяване, когато продуктите не са с добро и задоволително пазарно качество в деня на приемане на декларацията за износ.

Продуктите се считат за съответстващи на изискванията на първа алинея, когато могат да бъдат търгувани на територията на Общността при нормални условия и при посочване в заявлението за отпускане на възстановяване и когато тези продукти са предназначени за консумация от човека, тяхното използване с тази цел не е изключено или значително засегнато поради техните характеристики или състояние.

Съответствието на продуктите с изискванията, установени в първа алинея, се разглежда съобразно стандартите или практиките, които са в сила в Общността.

Въпреки това, възстановяване се отпуска, когато в страната на местоназначение изнесените продукти са поставени при специални задължителни условия, по-точно санитарни или хигиенни, които не отговарят на стандартите или употребите, които са в сила в Общността. Отговорност на износителя е да докаже, по молба на компетентния орган, че продуктите съответстват на задължителните условия в третата страна на местоназначение.

Освен това, могат да бъдат приети специални разпоредби за някои продукти.

2. Когато продуктът е напуснал митническата територия на Общността в добро и задоволително пазарно качество, за него възниква право на част от възстановяването, изчислена съобразно член 25, параграф 2, освен когато се прилага член 27. Въпреки това, правото на възстановяване за него се загубва, ако съществуват доказателства, че:

— продуктът вече не е с добро и задоволително пазарно качество поради скрит дефект, който се появява впоследствие,

— не е могъл да бъде продаден на крайния потребител, тъй като крайният срок за консумация е много близък до датата на износ.

Ако съществуват доказателства, че продуктът вече не е с добро и задоволително пазарно качество преди извършването на митническите формалности по вноса в трета страна, за него не възниква право на диференцирана част от възстановяването.

3. Не се отпуска възстановяване, когато продуктите превишават максималното допустимо ниво на радиоактивност, разрешено съгласно законодателството на Общността. Приложимото ниво към продуктите, независимо от техния произход, е определено в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 733/2008 на Съвета [1].

Член 29

1. Не се отпуска възстановяване при износа на стоки, които са предмет на експортни мита или други експортни такси, предварително фиксирани или определени в рамките на търг.

2. Когато за съставен продукт се определя предварително експортно мито или друга експортна такса въз основа на един или повече от неговите компоненти, не се отпуска възстановяване за този или тези компоненти.

Член 30

Не се отпуска възстановяване за продуктите, продадени или разпределени на борда на кораби и които, следователно, са годни да бъдат въведени отново в Общността, без налагане на мито съгласно Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета [2].

ГЛАВА 2

Аванс по възстановяванията

Член 31

1. При заявление от износителя, държавите-членки плащат авансово цялата или част от сумата на възстановяването, от момента на приемане на декларацията за износ, при условие че е внесена гаранция, чийто размер е равен на този аванс, увеличен с 10 %.

Държавите-членки могат да определят условията за заявленията за аванс на част от възстановяването.

2. Размерът на аванса се изчислява, като се вземе под внимание приложимият размер на възстановяването за декларираното местоназначение и, при необходимост, тази сума се коригира с другите суми, предвидени с регламенти на Общността.

3. Държавите-членки могат да изберат да не прилагат параграф 1, ако сумата, която трябва да се плати, не превишава 2 000 EUR.

[1] ОВ L 201, 30.7.2008 г., стр. 1.
[2] ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1.

Член 32

1. Когато размерът, платен авансово, е по-висок от размера, действително платим за съответната дейност по износа или за друга равностойна дейност по износ, компетентният орган незабавно започва процедурата от член 29 от Регламент (ЕИО) № 2220/85 с оглед на изплащането от страна на износителя на разликата между тези две суми, увеличена с 10 %.

Въпреки това, увеличението от 10 % не се възстановява, когато поради случай на непреодолима сила:

— не може да бъде представено доказателство, предвидено от настоящия регламент, за отпускане на възстановяване, или

— продуктът достига до местоназначение, различно от това, за което е изчислен авансът.

2. Когато продуктът не достигне местоназначението, за което е изчислен авансът, във връзка с нередност, допусната от трето лице в ущърб на износителя и когато последният по собствена инициатива незабавно и писмено информира за това компетентните органи и връща възстановяването, платено авансово, увеличението — предвидено в параграф 1 — е ограничено до лихвата, платима за изтеклия период между събирането на предварително полученото възстановяване и неговото връщане, изчислено съобразно член 49, параграф 1, четвърта алинея.

Първа алинея не се прилага, когато компетентните органи вече са уведомили износителя за своето намерение да извършат проверка или когато износителят е бил запознат по друг начин с това намерение на компетентните органи.

3. За равностоен износ се счита износът, след повторен внос в рамките на режима на върнатите стоки, на еквивалентни продукти, попадащи в същия код на Комбинираната номенклатура, когато условията, посочени в член 44, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 376/2008, са изпълнени.

Първа алинея се прилага само когато се използва системата на върнатите стоки в държавата-членка, в която декларацията за износ показва, че първоначалният износ е бил приет, или в държавата-членка по произход в съответствие с член 15 от Директива 97/78/ЕО на Съвета ([1]).

ДЯЛ III

ДРУГИ ВИДОВЕ ИЗНОС И СПЕЦИАЛНИ СЛУЧАИ

ГЛАВА I

Местоназначения, третирани като износ от Общността и продоволствено снабдяване

Член 33

1. По смисъла на настоящия регламент, като износ извън митническата територия на Общността се третират:

а) доставки в Общността за продоволственото снабдяване на:

— кораби, предназначени за морско плаване,

— въздухоплавателни средства, обслужващи международните линии, включително вътрешните линии в Общността;

б) доставки на международните организации, установени в Общността;

в) доставки на въоръжените сили, престояващи на територията на държава-членка, но не под нейно командване.

2. Параграф 1 се прилага само доколкото продуктите от един и същи вид, внесени от трети страни с оглед на тези предназначения, се ползват от освобождаване от вносни мита във въпросната държава-членка.

3. Доставките на продуктите, предназначени за складовете, които се намират в Общността и принадлежат на международни организации, специализирани в хуманитарната помощ, и които са използвани в операциите за помощ с храни в трети страни, се третират като износ от митническата територия на Общността.

Разрешението за прилагане на първа алинея се дава от компетентните органи на държавата-членка на складиране, които определят митническия статут на склада и взимат необходимите мерки, за да се погрижат посочените продукти да достигнат своето местоназначение.

4. Разпоредбите на член 5, параграф 7 не се прилагат за доставките, обхванати от настоящия член. Въпреки това държавите-членки могат да предприемат подходящите действия, за да позволят проверки на продуктите.

Член 34

1. В случая на доставките, посочени в членове 33 и 41, държавите-членки могат, що се отнася до изплащането на възстановяванията, да разрешат използването на следната процедура за плащане на възстановявания, чрез дерогация от разпоредбите на член 5. Износителите, упълномощени да се ползват от тази процедура, не могат същевременно да използват нормалната процедура за един и същ продукт.

Разрешението може да бъде ограничено до някои места на натоварване на борд в държавата-членка на износ. Разрешението може да обхване натоварването в други държави-членки, като в този случай се прилагат разпоредбите на член 8.

2. За продукти, товарени всеки месец, както е предвидено в настоящия член, последният ден от месеца се използва за определяне на приложимия размер на възстановяването.

Правопораждащото действие за обменния курс, което се прилага за възстановяването, е това, което е посочено в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1913/2006.

3. Когато възстановяването се определя чрез покана за търг, лицензията трябва да бъде валидна за последния ден от месеца.

4. Износителите трябва да водят регистър, съдържащ следната информация:

а) необходимите формулировки за идентификацията на продуктите съобразно разпоредбите на член 5, параграф 4;

([1]) ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9.

б) име или регистрационен номер на кораба или корабите или въздухоплавателните средства, на които са натоварени продуктите;

в) дата на натоварване на борд.

Сведенията, посочени в първа алинея, трябва да фигурират в регистъра най-късно до първия работен ден, следващ деня на натоварването на борд. Въпреки това, когато натоварването на борд се осъществява в друга държава-членка, тези сведения трябва да фигурират в регистъра най-късно до първия работен ден, последващ деня, в който износителят трябва да е информиран, че продуктите са натоварени на борд.

Износителят трябва, освен това, да сътрудничи при мерките на контрол, които държавите-членки смятат за необходими и да пази контролния регистър по време на минимален срок от три години, броени от края на текущата календарната година.

5. Държавите-членки могат да решат, че регистърът може да бъде заместен от документите, използвани за всяка доставка, на които митническите власти са удостоверили датата на натоварване на борд.

6. Разпоредбите на параграфи 2—5 се прилагат *mutatis mutandis* към доставките, посочени в член 33, параграф 1, букви б) и в).

Член 35

1. По смисъла на член 33, параграф 1, буква а), продуктите, които са предназначени за консумация на борда на въздухоплавателни средства или на кораби, включително и катери, и които са приготвени преди натоварването на борда, се считат за приготвени на борда на тези превозни средства.

2. Параграф 1 се прилага само при условие, че износителят представи достатъчни доказателства относно количеството, естеството и характеристиките на основните продукти преди приготвянето, за които е изискано възстановяване.

3. Режимът на склада за продоволствено снабдяване, предвиден в член 37, може да бъде приложен за подготвените продукти, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 36

1. Изплащането на възстановяването зависи от условието, че продуктите, за които са приети декларациите за износ, най-късно в срок от шестдесет дни от деня на приемането са достигнали в непреработеното си състояние едно от местоназначенията, посочени в член 33.

2. Разпоредбите на член 7, параграфи 3 и 4, се прилагат в случая, предвиден в параграф 1 от настоящия член.

3. Ако, преди да достигне едно от предвидените в член 33 местоназначения, продукт, за който е приета декларацията за износ, пресече територии на Общността, различни от тази на държавата-членка, на територията на която декларацията е приета, доказателството, че този продукт е достигнал предвиденото местоназначение, е представено от показването на контролно копие Т5. Клетки 33, 103, 104 и, в случай на необходимост, 105 на контролно копие Т5 се попълват. Клетка 104 се заверява по съответен начин.

4. Образец 302, който придружава доставените на въоръжените сили продукти съгласно разпоредбите на член 33, параграф 1, буква в), се третира като контролно копие Т5, посочено в параграф 3 от настоящия член, при условие че приемането на продуктите е удостоверено върху този формуляр от компетентните военни власти.

Член 37

1. Държавите-членки могат да платят авансово на износителя сумата от възстановяването при специалните условия, предвидени по-долу, когато е представено доказателството, че продуктите са пласирани в срок от тридесет дни, броени от приемането на декларацията за износ и с изключение на случаи на непреодолима сила, в помещения, подложени на митнически контрол, с оглед на продоволственото снабдяване в Общността:

а) на кораби, предназначени за морско плаване; или

б) на въздухоплавателни средства, обслужващи международните линии, включително и вътрешните линии в Общността; или

в) сондажни платформи или платформи за добив, посочени в член 41.

Помещенията, подложени на митнически контрол, наричани по-нататък „продоволствени складове“, и лицето, което държи стоките на склад, трябва да бъдат специално одобрени по смисъла на настоящия член.

2. Държавата-членка, на чиято територия се намира продоволственият склад, дава одобрение само на лицата, които приемат стоките на склад, и на продоволствените складове, които предлагат необходимите гаранции. Одобрението може да бъде оттеглено.

Одобрението се дава само на лицата, които приемат стоките на склад и които се задължават писмено:

а) да натоварят на борд продуктите в непреработено състояние или замразени и/или след подготовка на стоките за продажба за продоволственото снабдяване в Общността:

— на кораби, предназначени за морско плаване, или

— на въздухоплавателни средства, обслужващи международните линии, включително и вътрешните линии в Общността, или

— на сондажни или добивни платформи, посочени в член 41;

б) да водят регистър, който да позволява на компетентните органи осъществяването на проверки и който посочва по-специално:

— датата на влизане в продоволствения склад,

— номерата на митническите документи, които придружават продуктите, както и името на въпросното митническо учреждение,

— информацията, необходима за идентификацията на продуктите съобразно разпоредбите на член 5, параграф 4,

— датата, на която продуктите са напуснали продоволствения склад,

— регистрационни номера и, ако съществува такова, името на кораба или на корабите или на въздухоплавателните средства, на чийто борд са натоварени продуктите или името на склада, в който те са пренесени,

— датата на натоварване на борда;

в) да водят този регистър по време на минимален срок от три години, считано от края на текущата календарна година;

г) да сътрудничат при всяка мярка за периодична проверка, която компетентните органи биха сметнали за подходяща с цел проверка на спазването на разпоредбите от настоящия параграф;

д) да изплащат сумите, които ще бъдат изисквани от тях, в качеството на връщане на възстановяването, в случай на прилагане на разпоредбите на член 39.

3. Сумата, изплатена на износителите съгласно параграф 1, се осчетоводява като плащане от страна на органа, който е платил аванса.

Член 38

1. Когато декларацията за износ е приета в държава-членка, в която се намира продоволственият склад, компетентното митническо учреждение посочва, по време на влизането в продоволствения склад, върху националния документ, който ще бъде използван, за да се получи авансът по възстановяването, че продуктите съответстват на член 37.

2. Когато декларацията за износ е приета в държава-членка, различна от тази, в която се намира продоволственият склад, доказателството, че продуктите са пласирани в продоволствен склад, е представено от показването на контролно копие Т5.

Попълват се клетки 33, 103 и 104, а при необходимост и 105, в контролно копие Т5. Клетка 104 от контролно копие Т5 се попълва, като след заглавието „Други“ се поставя едно от вписванията, изброени в приложение XVI.

Компетентното митническо учреждение на държавата-членка по местоназначение заверява в контролното копие депозирането на склад, след като е проверило, че продуктите са вписани в регистъра, предвиден в член 37, параграф 2.

Член 39

1. Ако е констатирано, че продукт, който е пласиран в продоволствен склад, не е достигнал до предписаното местоназначение или вече не е в състояние да бъде изпратен до това местоназначение, лицето, което държи стоките на склад, трябва да изплати фиксирана сума на компетентния орган от държавата-членка на складиране.

2. Фиксираната сума, посочена в параграф 1, се изчислява по следния начин:

а) общата сумата от вносните мита, приложими към сходен продукт, когато той е в свободно обращение в държавата-членка на складиране;

б) получената сума съобразно буква а) се увеличава с 20 %.

Курсът, който трябва да се използва за изчисляването на вносните мита, е:

а) този от деня, в който продуктът е достигнал до местоназначение, различно от предписаното или от който той вече не е бил в състояние да бъде изпратен до това местоназначение, или

б) когато този ден не може да бъде определен, това е курсът, приложим към деня на констатирането на неспазване на задължителното местоназначение.

3. Когато лицето, което държи стоките на склад, докаже, че авансираната сума за спорния продукт е по-ниска от фиксираната сума, изчислена съобразно разпоредбите на параграф 2, то плаща само авансираната сума, увеличена с 20 %.

Въпреки това, в случай че сумата е авансирана в друга държава-членка, увеличението е от 40 %. В този случай, що се отнася до държавите-членки на складиране, които не участват в Икономическия и паричен съюз, сумата се преобразува в националната валута на държавата-членка на складиране, с помощта на обменния курс на еврото, съществуващ на датата, определена за изчислението на митата, посочени в параграф 2, първа алинея, буква а).

4. Загубите, настъпили по време на престоя в продоволствения склад и които се дължат на естественото намаляване на масата на продуктите или на подготовката на стоките за продажба, не се покриват от плащането, посочено в настоящия член.

Член 40

1. Компетентните органи на държавите-членки, където се намира продоволственият склад, пристъпват най-малко един път на дванадесет месеца към физическа проверка на количествата продукти в този склад.

Въпреки това, ако влизането или излизането на продуктите и тяхното преместване от продоволствения склад е предмет на постоянна физическа проверка от страна на митническите учреждения, компетентните органи могат да ограничат контрола до проверки на документите на продуктите в склада.

2. Компетентните органи на държавата-членка на складиране могат да разрешат пренасянето на продуктите във втори продоволствен склад.

В този случай регистърът на първия продоволствен склад съдържа информация относно втория продоволствен склад. Вторият продоволствен склад и второто лице, което държи стоките на склад, трябва също да са специално одобрени за целите на процедурата, свързана със складирането на продоволствия.

Когато продуктите са поставени под надзор във втория продоволствен склад, второто лице, което държи стоките на склад, се задължава да изплати сумите, платими съгласно член 39.

3. Когато вторият склад не се намира в същата държава-членка, както първия продоволствен склад, доказателството, че продуктите са пласирани във втория склад, се представя с показване на оригинала на контролно копие T5, който съдържа едно от вписванията, посочени в член 38, параграф 2.

Компетентното митническо учреждение на държавата-членка по местоназначение заверява в контролно копие T5 с декларация за депозирането на продуктите в склад, след проверка, че продуктите са вписани в регистъра, визиран в член 37, параграф 2.

4. Когато продуктите са изнесени от продоволствения склад и са натоварени на борд в различна държава-членка от държавата-членка на поставяне на склад, доказателството за натоварване на борд се представя според предвидената процедура в член 36, параграф 3.

5. Доказателството за пласмента, осъществен под надзор в друг продоволствен склад, доказателството за натоварване на борд в Общността и доказателство за доставянето, посочени в член 41 и в член 42, параграф 3, буква а), се представят, с изключение на случай на непреодолима сила, в срок от дванадесет месеца след датата на изнасяне на продуктите от продоволствения склад, като разпоредбите от член 46, параграфи 3, 4 и 5 се прилагат *mutatis mutandis*.

ГЛАВА 2

Специални случаи

Член 41

1. Доставките на бордови провизии се третират, за установяването на размера на възстановяването, което трябва да се отпусне, като доставките, посочени в член 33, параграф 1, буква а):

а) на сондажните или добивните платформи, включително и на помощните структури, осигуряващи подкрепа на такива операции, намиращи се във вътрешността на континенталния европейски шелф или във вътрешността на континенталния шелф от неевропейската част на Общността, но отвъд зона от три мили, броени от основната линия, служеща за измерване ширината на териториалното море на една държава-членка; и

б) открито море, на военните кораби и помощните кораби, плаващи под флага на държава-членка.

Под „бордови провизии“ се разбират продуктите, предназначени единствено да бъдат консумирани на борда.

2. Параграф 1 се прилага само ако размерът на възстановяването е по-висок от най-ниския размер.

Държавите-членки могат да приложат тези разпоредби към съвкупността от доставки на бордови провизии, при условие че:

а) е представен сертификат за получаване на борда; и

б) в случая на платформите, че:

— доставката е станала в рамките на операциите по продоволствено снабдяване на платформата, признати като редовни от компетентния орган на държавата-членка, от която продуктите, предназначени за платформата, са натоварени на кораб. В това отношение пристанищата или местата на натоварване, видовете кораби — когато продоволственото снабдяване става по морски път — и видовете опаковане и подготовка на стоките за продажба са, с изключение на случаи на непреодолима сила, тези, които обикновено се използват,

— корабът или хеликоптерът снабдител е експлоатиран от физическо или юридическо лице, съхраняващо в Общността документите, от които могат да се направят справки и които са достатъчни за проверка на подробностите по преминаването или по полета.

3. Сертификатите за доставяне на борда, предвидени в параграф 2, буква а), дават пълни сведения за продуктите и посочват името или други елементи, позволяващи идентификацията на платформата или на военния кораб или на помощния кораб, на които продуктите са доставени, с датата на доставка. Държавите-членки могат да изискат да им се доставят допълнителни сведения.

Сертификатите са подписани:

а) в случая на платформите: от лице, което операторите на платформата смятат за отговорно за продоволственото снабдяване на борда. Компетентните органи предприемат необходимите мерки за гарантирането на автентичността на сделките. Държавите-членки уведомяват Комисията за предприетите мерки;

б) в случая на военните кораби или на помощните кораби: от военните власти.

Чрез дерогация от параграф 2, в случай на операция по продоволствено снабдяване на платформите, държавите-членки могат да освободят износителите от задължението да представят сертификати за доставяне на борда в случай на доставки:

а) даващи право на възстановяване в размер, непревишаващ 3 000 EUR на износ;

б) представящи достатъчни гаранции за удовлетворението на държавата-членка относно пристигането по местоназначение на продуктите; и

в) за които са представени документа за транспорт, както и доказателството за плащане.

4. Компетентните органи на държавата-членка, отпускаща възстановяването, пристъпват към проверки на количествата от декларирани продукти, доставени на платформите, проверявайки документите на износителя и на оператора на кораба или хеликоптера снабдител. Те също се уверяват, че доставените количества на продоволствено снабдяване според настоящия член не превишават нуждите на бордовия персонал.

За прилагането на първа алинея, може да бъде поискана помощта на компетентните органи на други държави-членки, ако е необходимо.

5. Когато член 8 се прилага за доставки, осъществени на платформа, след заглавието „Други“ в клетка 104 от контролно копие Т5 се поставя едно от вписванията, изброени в приложение XVII.

6. Съгласно член 37, лицето, което държи стоките на склад, се задължава да запише в регистъра, посочен в член 37, параграф 2, буква б), точните данни, отнасящи се до платформата получател на всяка пратка, името/номера на кораба/хеликоптера снабдител и датата на натоварване на борда. Сертификатите за доставяне на борда, предвидени в параграф 3, втора алинея, буква а) от настоящия член, се смятат за част от тези регистри.

7. Държавите-членки взимат необходимите мерки, за да може регистърът задължително да посочва количествата продукти от всеки сектор, които са доставени на платформите и които се ползват от разпоредбите на настоящия член.

Член 42

1. За определяне на размера на възстановяването, което трябва да се отпусне, доставките за продоволствено снабдяване извън Общността се третират като доставките, посочени в член 33, параграф 1, буква а).

2. В случай на диференциация на размера на възстановяването според местоназначението, разпоредбите от параграф 1 се прилагат, при условие че е представено доказателство, че действително натоварените продукти на борд са същите като тези, които са напуснали митническата територия на Общността с тази цел.

3. За прилагането на настоящия член под „директна доставка“ се разбира доставката на контейнер или на неразделена партидна стока, която е натоварена на борда на кораб.

4. Доказателството, предвидено в параграф 2, се предоставя по следния начин:

а) Доказателството за директната доставка на борд за продоволственото снабдяване се представя с митнически документ или с документ, посочен от митническите власти на третата страна на доставяне на борд; този документ може да бъде изготвен съобразно модела, представен в приложение XVIII.

Документът трябва да бъде попълнен на един или повече официални езици на Общността и на език, който се използва в третата заинтересована страна.

б) Когато изнесените продукти не представляват директна доставка и са поставени под митнически надзор в третата страна по местоназначение преди да са доставени на борда за продоволствено снабдяване, доказателството за натоварване на борда се представя със следните документи:

— митнически документ или документ, подписан от митническите власти на третата страна, удостоверяващ, че съдържанието на контейнер с продукти или на неразделена партидна стока е поставено в склад за продоволствено снабдяване, и че така включените продукти ще бъдат използвани изключително за целите на продоволственото снабдяване; този документ може да бъде изготвен съобразно модела, представен в приложение XVIII, и

— митнически документ или документ, подписан от митническите власти на третата страна на доставяне на борд, удостоверяващ окончателното излизане от склада и доставката на борда на всичките продукти от контейнера или от първоначалната партида и посочващ колко частични доставки са осъществени; този документ може да бъде изготвен съобразно модела, представен в приложение XVIII.

в) Когато документите, посочени в буква а) или в буква б), второ тире, не могат да бъдат представени, държавата-членка може да приеме доказателство под формата на сертификат за получаване, подписан от капитана на кораба или от друг дежурен офицер и носещ печата на кораба.

Когато документите, посочени в буква б), второ тире, не могат да бъдат представени, държавата-членка може да приеме сертификат за получаване, подписан от служител от авиационната компания и носещ печата на тази компания.

г) Документите, посочени в буква а) или в буква б), второ тире, могат да бъдат приети от държавите-членки само ако дават пълни сведения за доставените продукти на борда и посочват датата на доставка, регистрационния номер и, ако съществува такова, името на кораба или корабите или въздухоплавателните средства. За да се уверят, че доставените количества на продоволствено снабдяване отговарят на нормалните нужди на членовете на екипажа и на пасажерите от кораба или от въпросното въздухоплавателно средство, държавите-членки могат да поискат набавянето на допълнителна информация или документи.

5. Във всички случаи, копие или фотокопие от документа за превоз, както и документ, доказващ изплащането на продуктите, предназначени за продоволствено снабдяване, трябва да бъдат представени в подкрепа на заявленията за плащане.

6. Продуктите, които са поставени под режима на член 37, не могат да бъдат използвани за доставките, предвидени в параграф 4, буква б) от настоящия член.

7. Член 24 се прилага *mutatis mutandis*.

8. В случая, предвиден в настоящия член, разпоредбите на член 34 не се прилагат.

Член 43

1. Чрез дерогация от член 161, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, продуктите, предназначени за остров Хелголанд, се считат за изнесени по смисъла на разпоредбите, отнасящи се до изплащането на възстановяванията при износа.

2. Продуктите, предназначени за Сан Марино, не се считат за изнесени по смисъла на разпоредбите, отнасящи се до изплащането на възстановяванията при износа.

Член 44

1. Продуктите, които са повторно изнесени съгласно разпоредбите на член 883 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, могат да се ползват от възстановяване само ако решението по заявлението за възстановяване или опрощаване на вносните мита впоследствие се окаже отрицателно и доколкото другите условия, отнасящи се за отпускането на възстановяване, са спазени.

2. Когато продуктите са повторно изнесени в рамките на процедурата, посочена в параграф 1, в документите, предвидени в член 5, параграф 4, се прави позоваване на тази процедура.

Член 45

В случай на износ, предназначен:

— за въоръжените сили, престояващи в трета страна и подчинени или на държава-членка, или на международна организация, в която поне една от държавите-членки участва,

— за международните организации, установени в трета страна и в които участва поне една от държавите-членки,

— за дипломатически представителства, установени в трета страна,

и за които износителят не може да представи доказателствата, посочени в член 17, параграф 1 или 2, продуктите се считат за внесени в третата страна, в която са разположени въоръжените сили и в която са установени международните организации, при представяне на доказателството за изплащане на продуктите и на декларация за поемане на отговорност, издадено от въоръжените сили, международната организация или дипломатическото представителство, които са получатели в третата страна.

ДЯЛ IV

ПРОЦЕДУРА НА ИЗПЛАЩАНЕ НА ВЪЗСТАНОВЯВАНИЯТА

ГЛАВА I

Общи положения

Член 46

1. Възстановяванията се изплащат само при специално заявление от износителя и от страна на държавата-членка, на територията на която е приета декларацията за износ.

Заявлението за възстановяването се изготвя:

а) писмено, като държавите-членки могат да определят отделен формуляр, или

б) чрез изпращане по компютърен път, според правилата, които трябва да бъдат установени от компетентните органи.

Въпреки това държавите-членки могат да решат, че заявленията за възстановявания трябва да бъдат направени изключително като се използват методите, посочени във втора алинея.

За целите на настоящия параграф, разпоредбите на член 199, параграфи 2 и 3, и на членове 222, 223 и 224 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Документите за изплащането на възстановяването или за освобождаването на гаранцията трябва да бъдат подадени, с изключение на случай на непреодолима сила, в срок от дванадесет месеца след датата на приемане на декларацията за износ.

Когато лицензията за износ, използвана за износа, даващ право на изплащане на възстановяването, е издадена от държава-членка, различна от държавата-членка на износ, документите, отнасящи се за изплащане на възстановяването, съдържат фотокопие от двете страни на тази лицензия, надлежно заверено.

3. Когато контролно копие Т5 или, в случай на необходимост, националният документ, доказващ излизането от митническата територия на Общността, не е върнат в учреждението по заминаване или в централния орган в срок от три месеца от неговото издаване, във връзка с обстоятелства, които са извън контрола на износителя, последният може да подаде до компетентния орган мотивирана молба другите документи да се считат за еквивалентни.

Подкрепящите молбата документи, които трябва да се представят, съдържат:

а) когато контролното копие или националният документ са издадени, за да се представи доказателството, че продуктите са напуснали митническата територия на Общността:

— копие или фотокопие от документа за транспорт, и

— документ, от който става ясно, че продуктът е представен в митническо учреждение на трета страна, или един или повече от документите, посочени в член 17, параграфи 1, 2 и 4.

Изискването за документите, посочени във второ тире, може да не бъде спазено за износ на стоки, даващ право на възстановяване, по-ниско или равно на 2 400 EUR; при все това в този случай износителят е длъжен да представи доказателство за плащане.

В случай на износ към трети страни, които са страни по Конвенцията за режима на общ транзит, екземплярът № 5 за връщане на документа за общ транзит, надлежно подпечатан от горепосочените страни, и фотокопие, заверено съобразно с оригинала, или уведомяване от митническите учреждения на заминаване се считат за подкрепящи документи;

б) при прилагане на членове 33, 37 или 41, потвърждение от компетентното митническо учреждение, отговорно за проверката на съответното местоназначение, установяващо, че условията за заверяването на контролно копие Т5 от горепосоченото учреждение са изпълнени; или

в) при прилагане на член 33, параграф 1, буква а), или на член 37, сертификатът за получаване, предвиден в член 42, параграф 3, буква в), и документ, доказващ изплащането на продуктите, предназначени за продоволствено снабдяване.

По смисъла на настоящия параграф, сертификат от митническото учреждение на излизане, че контролно копие Т5 се представя надлежно и посочва номера и учреждението на издаване на Т5, както и датата на излизане на продукта от митническата територия на Общността, е еквивалентен на контролно копие Т5.

Разпоредбите от параграф 4 се прилагат за представянето на равностойното доказателство.

4. Когато документите, изисквани съгласно член 17, не са били представени в определения срок от параграф 2 от настоящия член, въпреки че износителят е положил грижата на добър търговец, за да си ги набави и да ги съобщи в този срок, могат да му бъдат дадени допълнителни срокове по негово заявление за представянето на тези документи.

5. Заявленията за другите документи, които трябва да се считат за еквивалентни, посочени в параграф 3, придружени или не от подкрепящите документи, както и заявленията за допълнителни срокове, посочени в параграф 4, трябва да бъдат подадени в определения в параграф 2 срок. Въпреки това, ако тези заявления се подават в срок от шест месеца, следващи този срок, се прилагат разпоредбите на член 47, параграф 2, първа алинея.

6. При прилагане на член 34 заявленията за изплащане на възстановяването трябва да бъдат подадени, с изключение на случаи на непреодолима сила, в срок от дванадесет месеца след месеца на доставяне на борд; въпреки това, разрешенията, посочени в член 34, параграф 1, може да предвиждат изискване за износителя да подаде заявленията за изплащане в по-кратък срок.

7. Компетентните органи на държавите-членки могат да изискат превода на официалния език или на един от официалните езици на въпросната държава-членка на всички документи, свързани със заявленията за изплащане на възстановяването.

8. Изплащането, посочено в параграф 1, се осъществява от компетентните органи в срок от три месеца от деня, в който тези органи разполагат с всички документи и информация, изискуеми за вземане на решение по искането, с изключение на следните случаи:

а) непреодолима сила; или

б) ако е започнато специално административно разследване относно правото на възстановяване. В тези случаи изплащането се прави само след признаване на правото за възстановяване; или

в) за прилагането на обезщетение, предвидено в член 49, параграф 2, втора алинея.

9. Държавите-членки могат да решат да не отпуснат възстановяване, когато сумата е по-малка или равна на 100 EUR на декларация за износ.

Член 47

1. В случаите, когато всички изисквания, предвидени от правила на Общността относно правото на отпускане на възстановяване, различни от спазването на един от сроковете, предвидени в член 7, параграф 1, член 16, параграф 1, и член 37, параграф 1, са изпълнени, се прилагат следните разпоредби:

а) възстановяването се намалява с 15 %;

б) остатъкът от възстановяването, наричан по-нататък „намалено възстановяване“, освен това се намалява, както следва:

i) всеки ден на превишаване на срока, посочен в член 16, параграф 1, води до намаляване с 2 % от намаленото възстановяване;

ii) всеки ден на превишаване на срока, посочен в член 7, параграф 1, води до намаляване с 5 % от намаленото възстановяване;

iii) всеки ден на превишаване на срока, посочен в член 37, параграф 1, води до намаляване с 10 % от намаленото възстановяване.

2. Когато доказателството, че всички изисквания, предвидени от регламенти на Общността, са спазени, е представено в срок от шест месеца след изтичането на предвидените срокове в член 46, параграфи 2 и 4, изплатеното възстановяване се равнява на 85 % от сумата, която би била изплатена, ако всички изисквания бяха спазени.

Когато доказателството, че всички изисквания, предвидени от регламенти на Общността са спазени, е представено в срок от шест месеца след изтичането на предвидените в член 46, параграфи 2 и 4 срокове, но когато сроковете, посочени в член 7, параграф 1, член 16, параграф 1 или в член 37, параграф 1, са превишени, изплатеното възстановяване се равнява на възстановяването, намалено съобразно параграф 1 от настоящия член, намалено с 15 % от сумата, която би била изплатена, ако всички срокове бяха спазени.

3. Когато възстановяването е изплатено авансово съобразно член 31 и когато един или повече от сроковете, посочени в член 7, параграф 1, и член 16, параграф 1, не са спазени, частта от гаранцията, която не се възстановява, се равнявана сумата на намалението, установена съобразно параграф 1 от настоящия член, сумата от това намаление се увеличава с 10 %.

Останалата част от гаранцията се освобождава.

Когато възстановяването е изплатено авансово съобразно член 31 и когато доказателството, че всички изисквания, предвидени от регламенти на Общността са спазени, е предоставено в срок от шест месеца след изтичането на предвидените в член 46, параграфи 2 и 4 срокове, сумата за възстановяване се равнява на 85 % от размера на гаранцията.

Ако в случаи, обхванати в трета алинея, се наблюдават неспазвания на един или на повече от сроковете, посочени в член 7, параграф 1, и член 16, параграф 1, върнатата сума се равнява на:

— сумата, върната съобразно трета алинея,

— намалена със сумата на частта на невъзстановената гаранция съобразно първа алинея.

4. Общата сума на отпадналото възстановяване не може да превишава цялостната сума на възстановяването, която щеше да бъде изплатена, ако всички изисквания бяха изпълнени.

5. По смисъла на настоящия член, неспазването на предвиденията в член 36, параграф 1 срок се третира като неспазване на срока, предвиден в член 7, параграф 1.

6. Когато член 4, параграф 2 и/или член 25, параграф 3, и/или член 48 се прилагат:

— изчислението на намаляванията, посочени в настоящия член, е базирано на платимото възстановяване съгласно член 4, параграф 2 и/или член 25, параграф 3, и/или член 48,

— отпадналото възстановяване по силата на настоящия член не превишава платимото възстановяване съобразно член 4, параграф 2, и/или член 25, параграф 3, и/или член 48.

ГЛАВА 2

Санкции и възстановяване на недължимо платени суми

Член 48

1. Когато е констатирано, че с оглед на отпускането на възстановяване при износа, износител е поискал възстановяване, по-високо от приложимото възстановяване, дължимото възстановяване за въпросния износ е възстановяването, приложимо при действително осъществения износ, намалено със сума, съответстваща:

а) на половината от разликата между поисканото възстановяване и приложимото възстановяване при действително осъществения износ;

б) на двойния размер на разликата между поисканото възстановяване и приложимото възстановяване, ако износителят умишлено е предоставил невярна информация.

2. Без да се засяга член 9, втора алинея, когато се установи, че размерът на възстановяването при износ съгласно член 9 не е вписан, се счита, че въпросният размер е равен на нула. Ако сумата на възстановяването при износ, изчислена въз основа на информацията в съответствие с член 9, е по-ниска от приложимата сума, дължимото възстановяване за въпросния износ е възстановяването, приложимо при действително осъществения износ, намалено със сума в размер на:

а) 10 % от разликата между изчисленото възстановяване и приложимото възстановяване при действително осъществения износ, ако разликата е повече от 1 000 EUR;

б) 100 % от разликата между изчисленото възстановяване и приложимото възстановяване при действително осъществения износ, ако износителят е отбелязал, че възстановяванията ще бъдат по-малко от 1 000 EUR, а приложимото възстановяване е повече от 10 000 EUR;

в) 200 % от разликата между изчисленото възстановяване и приложимото възстановяване, ако износителят умишлено е предоставил невярна информация.

Първата алинея не се прилага, ако износителят предостави на компетентните органи задоволителни доказателства, че положението, посочено в тази алинея, се дължи на непреодолима сила, на очевидна грешка, или, където е приложимо, че се дължи на точна информация за предишно плащане.

Първата алинея не се прилага, когато за санкции на базата на същите елементи, които определят правото на възстановяванията при износ, се прилагат по силата на параграф 1.

3. За възстановяване, за което е подадено заявление, се счита сумата, изчислена от предоставената информация съгласно член 5. Когато размерът на възстановяването варира според местоназначението, диференцираната част от възстановяването, за което е подадено заявление, се изчислява, като се използват подробните данни за количеството, теглото и местоназначението, предоставени съгласно член 46.

4. Предвидената в параграф 1, буква а) санкция не се прилага:

а) в случаи на непреодолима сила;

б) в изключителните случаи, когато износителят констатира, че размерът на поисканото възстановяване е прекалено висок и когато той по собствена инициатива, незабавно и писмено, информира за това компетентните органи, освен ако те не са уведомили износителя за намерението си да разгледат молбата му или ако, от друга страна, износителят е бил наясно с това намерение или ако компетентните органи вече са установили нередовността на поисканото възстановяване;

в) в случай на очевидна грешка що се отнася до поисканото възстановяване, признато от компетентните органи;

г) в случаите, когато възстановяването се иска в съответствие с Регламент (ЕО) № 1043/2005, и по-точно с член 10 от него, и е изчислено на базата на средните количества, използвани за даден период;

д) в случаи на адаптиране на теглото, доколкото разликата в теглото се дължи на различен метод на претегляне.

5. Когато намалението, предвидено в параграф 1, букви а) и б), достигне до отрицателна сума, тази отрицателна сума се изплаща от износителя.

6. Ако компетентните органи констатират, че сумата на поисканото възстановяване е неточна, че износът не е осъществен, и че съответно е невъзможно намаление, износителят изплаща сумата, съответстваща на предвидената санкция в параграф 1, букви а) или б), и която би се приложила, ако износът беше осъществен. Когато размерът на възстановяването варира според местоназначението, най-ниският положителен размер или, ако е по-висок от последния, размерът, произтичащ от указанията, отнасящи се до посоченото местоназначение съобразно член 31, параграф 2, се взема под внимание в изчислението на поисканото възстановяване и на приложимото възстановяване, с изключение на случай на задължително местоназначение.

7. Плащането, посочено в параграфи 5 и 6, се осъществява в срок от тридесет дни след деня на получаване на заявлението за плащане. Ако този срок не е спазен, износителят изплаща лихва в размер, посочен в член 49, параграф 1, за периода, започващ тридесет дни след датата на получаване на искането за плащане и изтичащ в деня, предхождащ този на изплащането на поисканата сума.

8. Наказанията не се прилагат единствено когато размерът на заявеното възстановяване е по-висок от този на приложимото възстановяване по силата на член 4, параграф 2, член 25, параграф 3, и/или на член 47.

9. Санкциите се прилагат без да се засягат допълнителните санкции, предвидени на национално равнище.

10. Държавите-членки могат да се откажат от налагането на санкции, в размер по-малък или равен на 100 EUR по декларация за износ.

11. Когато продуктът, посочен в декларацията за износ, не е обхванат от лицензията, не се дължи никакво възстановяване и параграф 1 не се прилага.

12. Когато възстановяването е предварително фиксирано, изчисляването на санкцията се основава на размерите на възстановяването, валидни в деня на подаване на заявлението за лицензия и без да се взема предвид загубата на възстановяването, по силата на член 4, параграф 1, или за намаляването на възстановяването, по силата на член 4, параграф 2, или на член 25, параграф 3. Ако е необходимо, тези размери се адаптират на датата на приемане на декларацията за износ или за плащане.

Член 49

1. Без да се засяга задължението за изплащане на отрицателната сума, посочена в член 48, параграф 5, получателят е длъжен да върне недължимо получените възстановявания, включително и всяка приложима санкция по член 48, параграф 1, увеличени с лихвите, изчислени в зависимост от времето, изтекло в периода между изплащането и връщането на сумата. Въпреки това:

а) ако връщането на сумата е обезпечено с невъзстановена гаранция, задържането на тази гаранция в съответствие с член 32, параграф 1 представлява възстановяване на дължимите суми;

б) ако гаранцията е освободена, получателят изплаща сумата на гаранцията, която щеше да не бъде възстановена, увеличена с лихвите, изчислени като се започне от деня на освобождаване до деня, предшестващ деня на изплащане.

Изплащането се осъществява в срок от тридесет дни от деня на получаване на искането за изплащане.

Когато е поискано връщане на сумата, държавата-членка може да прецени за изчисляването на лихвите, че изплащането се осъществява на двадесетия ден, следващ датата на подаване на заявлението за връщане.

Приложимият лихвен процент се изчислява съобразно разпоредбите на националното право; въпреки това, той не може да бъде по-нисък от приложимия лихвен процент в случай на възстановяване на суми съгласно националните разпоредби.

В случай на недължимо изплащане поради грешка на компетентните органи, не се събира никаква лихва, освен ако това не е сума, определена от държавата-членка, съответстваща на незаконно реализирана печалба.

В случай на изплащане на възстановяването на пълномощник, пълномощникът и износителят отговарят солидарно за връщането на недължимо платените суми, на недължимо освободените гаранции и на лихвите, отнасящи се до въпросния износ. Отговорността на пълномощника, на който е платена сумата, въпреки това, е ограничена до платената му сума, заедно с лихвите.

2. Възстановените суми, сумите, посочени в член 48, параграфи 5 и 6, и събраните лихви се изплащат на разплащателните агенции, които приспадат съответните суми от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ).

Когато срокът на изплащане не е спазен, държавите-членки могат да решат, вместо да изискват връщането на сумата, че недължимо платените суми, недължимо освободените гаранции и компенсаторни лихви са приспаднати от последващи плащания на въпросния износител.

Разпоредбите на втора алинея се прилагат също за сумите за плащане по силата на член 48, параграфи 5 и 6.

3. Без да се засяга възможността, предвидена в член 48, параграф 10, за отказване на налагане на санкциите за по-малките суми, държавите-членки могат да откажат връщането на сумите на недължимо платените възстановявания, на недължимо освободените гаранции, на лихви и суми, посочени в член 48, параграф 5, когато размерът на такова връщане чрез декларация за износ не надвишава 100 EUR, доколкото в националното законодателство са предвидени подобни правила на невъзстановяване в подобни случаи.

4. Задължението за връщане на сумата, посочено в параграф 1, не се прилага:

а) ако изплащането е осъществено в резултат на грешка на компетентните органи на самите държави-членки или на някой друг заинтересован орган и ако грешката не може да бъде разумно разкрита от получателя и ако получателят от своя страна е действал добросъвестно; или

б) ако срокът, който е изтекъл в периода между деня на уведомяването на получателя за окончателното решение за отпускане на възстановяването и деня на първото уведомяване на получателя от страна на национален орган или орган на Общността относно недължимия характер на съответното изплащане, е по-голям от четири години. Тази разпоредба се прилага само ако получателят е действал добросъвестно.

Действията на трети лица, отнасящи се пряко или косвено до необходимите формалности за изплащането на възстановяването, включително и документите на надзорните агенции, се приписват на получателя.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат към авансите по възстановяванията. При липса на връщане на суми по силата на настоящия параграф, административната санкция, посочена в член 48, параграф 1, буква а), не се прилага.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 50

Държавите-членки съобщават на Комисията:

— незабавно случаите на прилагане на член 27, параграф 1; Комисията информира за това другите държави-членки,

— за всеки код от дванадесет цифри количествата, изнесени без износни лицензии, съдържащи предварително фиксиране на възстановяването за случаите, посочени в член 4, параграф 1, втора алинея, първо тире, в член 6 и в член 42. Кодовете са групирани по сектори. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да може тази информация да бъде съобщена най-късно до втория месец, следващ месеца на приемане на декларацията за износ.

Член 51

Регламент (ЕО) № 800/1999 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение XX.

Член 52

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2009 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Продукти и местоназначения, изключени от отдалечената зона за възстановявания

СЕКТОР ПРОДУКТИ — ИЗКЛЮЧЕНИ МЕСТОНАЗНАЧЕНИЯ

Захар (*)

Захар или захарни продукти по код от КН 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 71, 1702 90 95, 2106 90 30, 2106 90 59 — Мароко, Алжир, Турция, Сирия, Ливан.

Зърнени култури (*)

КН 1001 — Русия, Молдова, Украйна, Хърватия Босна и Херцеговина, Албания, бивша югославска република Македония, Турция, Сирия, Ливан, Израел, Египет, Либия, Тунис, Алжир, Мароко, Сеута, Мелила.

КН 1003 — Всички местоназначения

КН 1004 — Исландия, Русия

Ориз (*)

КН 1006 — Всички местоназначения

Мляко и млечни продукти (*)

Всички продукти — Мароко, Алжир

Мляко и млечни продукти по код от КН 0401 30; 0402 21; 0402 29; 0402 91; 0402 99; 0403 90; 0404 90; 0405 10; 0405 20; 0405 90 — Канада, Мексико, Турция, Сирия, Ливан.

0406 — Сирия, Ливан, Мексико

Говеждо и телешко месо

Всички продукти — Всички местоназначения

Домашни птици

Птиче месо — Всички местоназначения

Пилета на един ден по код от КН 0105 11 — САЩ, Канада, Мексико

Яйца (*)

Яйца с черупка по код от номенклатурата за възстановяване при износ 0407 00 30 9000 Япония, Русия, Китай, Тайван.

Яйца за люпене по код от номенклатурата за възстановяване при износ 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 — САЩ, Канада, Мексико

(*) Различни по форма от стоките, които не са включени в приложение I и са с по-малко от 90 % от теглото на съответния продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Вписвания, посочени в член 5, параграф 8

— *на български език:*	Проверка за съответствие — Регламент (ЕО) № 612/2009
— *на испански език:*	Control de conformidad — Reglamento (CE) nº 612/2009
— *на чешки език:*	Kontrola souladu nařízení (ES) č. 612/2009
— *на датски език:*	Overensstemmelseskontrol forordning (EF) nr. 612/2009
— *на немски език:*	Konformitätskontrolle Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *на естонски език:*	Vastavuskontroll. Määrus (EÜ) nr 612/2009
— *на гръцки език:*	Έλεγχος αντιστοιχίας — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *на английски език:*	Conformity check Regulation (EC) No 612/2009
— *на френски език:*	Contrôle de conformité règlement (CE) nº 612/2009
— *на италиански език:*	Controllo di conformità regolamento (CE) n. 612/2009
— *на латвийски език:*	Regulas (EK) Nr. 612/2009 atbilstības pārbaude
— *на литовски език:*	Atitikties patikrinimo Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— *на унгарски език:*	Megfelelőségi ellenőrzés 612/2009/EK rendelet
— *на малтийски език:*	Verifika ta' conformità r-Regolament (KE) Nru 612/2009
— *на нидерландски език:*	Conformiteitscontrole Verordening (EG) nr. 612/2009
— *на полски език:*	Kontrola zgodności — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— *на португалски език:*	Verificação de concordância Regulamento (CE) nº 612/2009
— *на румънски език:*	Control de conformitate Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— *на словашки език:*	Kontrola zhody nariadenie (ES) č. 612/2009
— *на словенски език:*	Preverjanje skladnosti – Uredba (ES) št. 612/2009
— *на фински език:*	Vastaavuustarkastus. Asetus (EY) N:o 612/2009
— *на шведски език:*	Kontroll av överensstämmelse förordning (EG) nr 612/2009

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Клаузи, посочени в член 8

— *на български език:*	Регламент (ЕО) № 612/2009
— *на испански език:*	Reglamento (CE) nº 612/2009
— *на чешки език:*	Nařízení (ES) č. 612/2009
— *на датски език:*	Forordning (EF) nr. 612/2009
— *на немски език:*	Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *на естонски език:*	Määrus (EÜ) nr 612/2009
— *на гръцки език:*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *на английски език:*	Regulation (EC) No 612/2009
— *на френски език:*	Règlement (CE) nº 612/2009
— *на италиански език:*	Regolamento (CE) n. 612/2009
— *на латвийски език:*	Regula (EK) Nr. 612/2009
— *на литовски език:*	Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— *на унгарски език:*	612/2009/EK rendelet
— *на малтийски език:*	Regolament (KE) Nru 612/2009
— *на нидерландски език:*	Verordening (EG) nr. 612/2009
— *на полски език:*	Rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— *на португалски език:*	Regulamento (CE) n.º 612/2009
— *на румънски език:*	Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— *на словашки език:*	Nariadenie (ES) č. 612/2009
— *на словенски език:*	Uredba (ES) št. 612/2009
— *на фински език:*	Asetus (EY) N:o 612/2009
— *на шведски език:*	Förordning (EG) nr 612/2009

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Вписвания, посочени в член 9

— *на български език:*	Сума на възстановяване под 1 000 EUR
— *на испански език:*	Restitución inferior a 1 000 EUR
— *на чешки език:*	Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
— *на датски език:*	Restitutioner mindre end 1 000 EUR
— *на немски език:*	Erstattung weniger als 1 000 EUR
— *на естонски език:*	Eksporditoetus alla 1 000 euro
— *на гръцки език:*	Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
— *на английски език:*	Refunds less than EUR 1 000
— *на френски език:*	Restitution inférieure à 1 000 EUR
— *на италиански език:*	Restituzione inferiore a 1 000 EUR
— *на латвийски език:*	Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
— *на литовски език:*	Išmokos mažesnės negu 1 000 EUR
— *на унгарски език:*	1 000 EUR-nál kevesebb visszatérítés
— *на малтийски език:*	Rifużjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
— *на нидерландски език:*	Restitutie minder dan 1 000 EUR
— *на полски език:*	Refundacja poniżej 1 000 EUR
— *на португалски език:*	Restituição inferior a 1 000 EUR
— *на румънски език:*	Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
— *на словашки език:*	Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
— *на словенски език:*	Nadomestila manj kot 1 000 EUR
— *на фински език:*	Alle 1 000 euron tuet
— *на шведски език:*	Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Вписвания, посочени в член 10, параграф 1, буква в), втора алинея

— *на български език:*	Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
— *на испански език:*	Documento transporte con destino fuera de la CE presentado
— *на чешки език:*	Přepravní doklad s místem určení mimo ES předložen
— *на датски език:*	Transportdokument med destination uden for EF forelagt
— *на немски език:*	Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
— *на естонски език:*	Transpordiks väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
— *на гръцки език:*	Έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
— *на английски език:*	Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
— *на френски език:*	Document de transport avec destination hors CE présenté
— *на италиански език:*	Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
— *на латвийски език:*	Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
— *на литовски език:*	Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
— *на унгарски език:*	EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
— *на малтийски език:*	Dokument tat-trasport b'destinazzjoni għal barra mill-KE, ippreżentat
— *на нидерландски език:*	Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
— *на полски език:*	Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
— *на португалски език:*	Documento transporte com destino fora da CE apresentado
— *на румънски език:*	Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
— *на словашки език:*	Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
— *на словенски език:*	Predložena je bila prevozna listina z navedbo destinacije izven carinskega območja Skupnosti
— *на фински език:*	Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
— *на шведски език:*	Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Вписвания, посочени в член 11, параграф 4, първа алинея

— *на български език:* Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт или големи контейнери:

— Транспортен документ:

— вид:

— номер:

— Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:

— *на испански език:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— *на чешки език:* Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:

— Přepravní doklad:

— druh:

— číslo:

— Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:

— *на датски език:* Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere:

— Transportdokument:

— type:

— nummer:

— Dato for jernbaneforvaltningens eller det pågældende transportfirmas accept af forsendelsen:

— *на немски език:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

— Art:

— Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— *на естонски език:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerite

— Veodokument:

— liik:

— number:

— Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteeasutuste või asjaomase transpordiasutuse poolt:

— *на гръцки език:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

— Έγγραφο μεταφοράς:

— τύπος:

— αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων ή την εμπλεκόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— *на английски език:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

— type:

— number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

— *на френски език:* Sortie, territoire douanier de la Communauté sous le régime, transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— document de transport:

— espèce:

— numéro:

— date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:

— *на италиански език:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

— tipo:

— numero:

— Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:

— *на латвийски език:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kopienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:

— Transporta dokuments:

— veids:

— numurs:

— Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:

— *на литовски език:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:

— gabenimo dokumentas:

— rūšis:

— numeris:

— geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

— *на унгарски език:* A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:

— Szállítási okmány:

— típus:

— szám:

— A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítmányozási vállalat ügyintézése által:

— *на малтийски език:* Ħruġ mit-territorju doganali tal-Komunità bil-ferrovija permezz ta' trasport imħallat bit-triq u bil-ferrovija:

— Dokument ta' trasport:

— ġeneru:

— numru:

— Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija:

— *на нидерландски език:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:

— Type:

— Nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

— *на полски език:* Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu koleją lub w wielkich kontenerach:

— Dokument przewozowy:

— rodzaj:

— numer:

— Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo przewozowe:

— *на португалски език:* Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— *на румънски език:* Ieşire de pe teritoriul vamal al Comunităţii în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:

— Document de transport:

— tip:

— număr:

— Data acceptării pentru transport de către autorităţile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

— *на словашки език:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:

— Prepravný doklad:

— typ:

— číslo:

— Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:

— *на словенски език:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:

— Prevozna listina:

— vrsta:

— številka:

— Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:

— *на фински език:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:

— Kuljetusasiakirja:

— tyyppi:

— numero:

— Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:

— *на шведски език:* Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdokument:

— typ:

— nummer:

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Вписвания, посочени в член 11, параграф 5, първа алинея

— *на български език:* Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:

— Транспортен документ:

— вид:

— номер:

— Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:

— *на испански език:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:

— *на чешки език:* Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:

— Přepravní doklad:

— druh:

— číslo:

— Den přijetí pro přepravu orgány železnice:

— *на датски език:* Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:

— Transportdokument:

— type:

— nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane:

— *на немски език:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:

— Beförderungspapier:

— Art:

— Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:

— *на естонски език:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteetranspordi ühendveo korras

— Veodokument:

— liik:

— number:

— Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteeasutuste poolt:

— *на гръцки език:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:

— Έγγραφο μεταφοράς:

— είδος:

— αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων:

— *на английски език:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:

— Transport document:

— type:

— number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities:

— *на френски език:* Sortie, territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

— document de transport:

— espèce:

— numéro:

— date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:

— *на италиански език:* Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:

— Documento di trasporto:

— tipo:

— numero:

— Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:

— *на латвийски език:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:

— Transporta dokuments:

— veids:

— numurs:

— Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:

— *на литовски език:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkeliu pagal gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkeliu) tvarką:

— gabenimo dokumentas:

— rūšis:

— numeris:

— geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:

— *на унгарски език:* A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):

— Szállítási okmány:

— típus:

— szám:

— A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:

— *на малтийски език:* 'Ħruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:

— Dokument ta' trasport:

— ġeneru:

— numru:

— Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriża tat-trasporti konċernata':

— *на нидерландски език:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd railwegvervoer:

— Vervoerdocument:

— Type:

— Nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:

— *на полски език:* Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:

— Dokument przewozowy:

— rodzaj:

— numer:

— Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:

— *на португалски език:* Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho -deferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— *на румънски език:* Ieşie de pe teritoriul vamal al Comunităţii pe calea ferată prin transport combinat rutier şi feroviar:

— Document de transport:

— tip:

— număr:

— Data acceptării pentru transport de către autorităţile feroviare:

— *на словашки език:* Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:

— Prepravný doklad:

— typ:

— číslo:

— Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:

— *на словенски език:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:

— Prevozna listina:

— vrsta:

— številka:

— Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:

— *на фински език:* Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:

— Kuljetusasiakirja:

— tyyppi:

— numero:

— Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:

— *на шведски език:* Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:

— Transportdokument:

— typ:

— nummer:

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget:

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Изисквания за одобрение и контрол на надзорните агенции от държавите-членки

ГЛАВА I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОДОБРЕНИЕ

а) Надзорната агенция трябва да бъде юридическо лице и трябва да бъде регистрирана в регистъра на търговските дружества на отговорната държава-членка.

б) Разпоредбите в устава на надзорната агенция трябва да определят, че една от целите ѝ е да контролира и наблюдава селскостопански продукти на международно ниво.

в) Надзорната агенция следва да има международно покритие, за да може да издава сертификати на световно ниво или чрез създаването на филиали в редица трети страни, или като директно присъства на разтоварването чрез свои инспектори, които са служители на най-близкия регионален офис или в националния офис в Общността, или чрез местни агенти, които са под наблюдението на надзорната агенция.

Надзорните агенции трябва да притежават повече от половината капитал от филиалите съгласно първа алинея. Въпреки това, ако националното законодателство на третата страна ограничава чуждата собственост на капитала до 50 % или по-малко, достатъчно е да има ефективен контрол на филиала за целта на първа алинея. Контролът следва да бъде съответно доказан например чрез съществуването на споразумение между директорите, състава на борда на директорите и висшето ръководство или подобни споразумения.

г) Надзорната агенция трябва да има доказан опит в контрола и наблюдението на селскостопански и хранителни продукти. Опитът следва да бъде доказан чрез представяне на материали за извършени проверки през последните три години или текущи в момента. Тези референции следва да включват информация за вида извършени проверки (вид, количество продукти, място на проверката и др.) и имена и адреси на организация, които могат да представят информация за кандидата.

д) Надзорната агенция следва да покрие изискванията съгласно стандарта EN 45011, точки 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 а) — п), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 от б) до е), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.

е) Финансовото състояние на надзорната агенция (капитал, оборот и т.н.) трябва да бъде стабилно. Представят се доказателства за финансовата стабилност, както и за годишните сметки за последните три години, които съдържат баланса, отчета за приходите и загубите и, ако се изисква по закон, доклад на одитора и доклад на директора.

ж) Административната организация на надзорната агенция трябва да има „отдел вътрешен одит“, който да отговаря за съдействие на националните органи в дейностите на контрол и инспекция, които те ще предприемат по одобрените надзорни агенции.

ГЛАВА II

1. Задължения на надзорната агенция по отношение на нейните престации

Одобрените надзорни агенции следва през цялото време да подхождат отговорно и професионално, когато издават сертификат за пристигане по местоназначение.

Одобрените надзорни агенции следва да отговарят при изпълнението на своите дейности на следните критерии:

а) те следва да упражнят целия необходим контрол, за да определят идентичността и теглото на продуктите, обхванати от сертификатите;

б) управителният орган на надзорната агенция следва внимателно да наблюдава контролите, извършени от неговите служители във филиалите на компанията в трети страни;

в) надзорните агенции следва да съставят досие на всеки издаден сертификат, където да бъде видно доказателство за извършения анализ, с които да се подкрепят заключенията, посочени в сертификата (извършения количествен контрол и проверка на документация и др). Досиетата със сертификатите следва да бъдат пазени за срок от 5 години.

г) Одобрените надзорни агенции следва да проверят операциите по разтоварване със собствен, съответно квалифициран, постоянен персонал или с агенти, които действат и са базирани в страната на местоназначение, или като изпратят собствени експерти от регионалните офиси или националния офис в Общността. Включването на местни агенти следва редовно да се наблюдава от съответно квалифицирани, постоянни служители на надзорната агенция.

2. Контролиране на престациите на надзорната агенция

2.1. Държавите-членки отговарят за проверката на това сертификационните функции, извършвани от надзорната агенция, да са подходящи и благонадеждни.

Преди подновяването на тригодишния период националните органи следва да извършат посещение за проверка по седалището на надзорната агенция.

Когато има сериозни съмнения за качеството и точността на сертификатите, издадени от отделна надзорна агенция, компетентният орган следва да извърши проверка на място на седалището на компанията с цел да удостовери, че правилата съгласно това приложение са приложени правилно.

Държавите-членки обръщат особено внимание при инспектиране на надзорната агенция на механизмите на работа и оперативните процедури, които надзорната агенция използва при прилагането на функциите си, а също така преглеждат случайно подбрани досиета със сертификати, представени на разплащателната агенция при процедурата за изплащане на възстановявания.

Държавите-членки могат да назначат външни и независими одитори, които да извършат контрола на надзорната агенция в рамките на процедурата съгласно настоящото приложение.

Държавите-членки могат да предприемат всякакви други мерки, които счетат за необходими, за надлежния контрол на надзорната агенция.

2.2. Органите на държавите-членки следва да обърнат особено внимание, когато проверяват заявления за възстановявания при износ, придружени от сертификати от надзорната агенция, в следните аспекти на сертифицирането:

а) да се изисква свършената работа да бъде описана в сертификатите и да се убедят, че работата, както е описана, е достатъчна, за да подкрепят направените в сертификата изводи;

б) да бъдат подложени на въпроси всички несъответствия в представения сертификат;

в) да изискват сертификатите да бъдат издавани в разумен срок, в зависимост от случая.

ГЛАВА III

1. Сертификат, издаден от одобрена надзорна агенция, включва не само подходящата информация, необходима за идентифициране на въпросните стоки и партиди, но също така и подробности за начина на транспортиране, дати за пристигане и разтоварване, а също и описание на контрола и приложените методи за удостоверяване на идентичността и теглото на сертифицираните продукти.

Проверките и потвържденията, предприети от надзорна агенция, следва да бъдат направени по време на разтоварването, което може да се случи по време на изпълнение на митническите формалности за внос или след това. Въпреки това, в изключителни и надлежно обосновани случаи проверките и потвържденията за издаване на сертификати могат да бъдат извършени в срок от шест месеца след разтоварването на стоките, а сертификатът следва да описва стъпките, предприети за проверка на фактите.

2. В случай на сертификати за разтоварване и внос, посочени в член 17, параграф 1, буква б, сертификатът следва също да включва потвърждение, че стоките са освободени на митницата за окончателен внос. Тази проверка има за цел да установи ясна връзка между съответните митнически документи за внос или процедурата на освобождаване от митницата и въпросните операции.

3. Одобрените надзорни агенции са независими от страните, свързани със сделката, която се наблюдава. Нито надзорната агенция, извършваща проверките за определена сделка, нито който и да е филиал, принадлежащ към същата група, могат да участват в операцията като износител, митнически служител, превозвач, консигнатор, собственик на склад или в друг форма, която може да има конфликт на интереси.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Сертификат за разтоварване и внос съгласно член 17, параграф 1, буква б)

1. Сертификат за разтоварване и внос

   N°:

2. Износител:

3. Държава-членка износител:

4. Държава на местоназначение:

5. Опис на стоката и код за възстановяването:

6. Идентификация на количеството и на пакета:

6.1. Брутно тегло (кг):

   нетно тегло (кг):

6.2. Единици (когато възстановяването на сумата се основава на единици):

6.3. Идентификация на пакета:

   Количеството на насипните стоки или броя и типа на пакетите.

   Броя и вида на контейнерите.

7. Идентичност на средството/вата за транспорт:

7.1. Транспортен(ни) документ(и): вид, номер и дата:

8. Място на разтоварване:

8.1. Място за контрол (пристанище, летище, жп гара):

9. Дата на пристигане на мястото за разтоварване:

9.1. Дата и час на започване на разтоварването:

9.2. Дата и час на завършване на разтоварването:

10. Резултати и условия на контрола:

10.1. Брутно тегло (кг):

   нетно тегло (кг):

10.2. Бройки (в случай, че възстановяването при износ се определя по брой):

10.3. Идентифициране на опаковката:

   Количеството на насипните стоки или броя и типа на пакетите.

   Броя и вида на контейнерите.

10.4. Методи, използвани за проверка на теглото:

10.5. Бележки:

11. Дата и номер на митническите документи за внос:

12. Други бележки, включително, ако се прилагат обяснения за причините защо верификацията е отхвърлена по време на разтоварването:

13. Сертификатът включва:

13.1. Името и длъжността на лицето проверило стоките:

13.2. Име, дата и място на подпис, подпис и печат на надзорната агенция:

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Изисквания, които трябва да бъдат спазени от официалните агенции на държавите-членки, установени в трети страни, за прилагане на член 17, параграф 2, буква б)

1. Официалната агенция решава да издаде сертификат за разтоварване на основата на един или повече от следните документи:

   — митнически документи за внос, включително и компютърни разпечатки, ако се признават,

   — документи на националното пристанище и други документи, издадени от официален орган,

   — декларация от капитана или транспортната компания,

   — други форми на квитанция, представени от вносителя.

2. Официалната агенция издава сертификати, използвайки следните думи:

   С настоящото се удостоверява, че … (описание на стоките, количество и идентификация на пакета) са разтоварени (място на разтоварването/име на града) на (дата на разтоварването).

   Допълнително се удостоверява, че продуктът е напуснал мястото на разтоварване или поне че продуктът не е в последствие натоварен за реекспорт.

   Сертификатът се издава на основата на следните документи:

   (списък на представените документи, които са дали основание на агенцията да издаде сертификата)

   Дата и място на подписа, подпис и печат на официалната агенция.

3. Официалната агенция, издаваща сертификати за разтоварване, поддържа регистър и досиета на всички издадени сертификати, където следва да бъде записано на основата на какви документи са издадени сертификатите.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

Сертификат за разтоварване съгласно член 17, параграф 2, буква в)

1. Сертификат за разтоварване

   N°:

2. Износител:

3. Държава-членка износител:

4. Държава на местоназначение:

5. Опис на стоката и код на възстановяването:

6. Идентификация на количеството и на пакета:

6.1. Брутно тегло (кг):

   нетно тегло (кг):

6.2. Единици (когато възстановяването на сумата се основава на единици):

6.3. Идентификация на пакета:

   Количеството на насипните стоки или броя и типа на пакетите.

   Броя и вида на контейнерите.

7. Идентичност на средството/вата за транспорт:

7.1. Транспортен(ни) документ(и): вид, номер и дата

8. Място на разтоварване:

8.1. Място за контрол (пристанище, летище, жп гара):

9. Дата на пристигане на мястото за разтоварване:

9.1. Дата и час на започване на разтоварването:

9.2. Дата и час на завършване на разтоварването:

10. Резултати и условия на контрола:

10.1. Брутно тегло (кг):

   нетно тегло (кг):

10.2. Бройки (в случай, че възстановяването при износ се определя по брой):

10.3. Идентифициране на опаковката:

   Количеството на насипните стоки или броя и типа на пакетите.

   Броя и вида на контейнерите.

10.4. Методи, използвани за проверка на теглото:

10.5. Бележки:

11. Дата на напускане на пристанищната зона:

   Или от ... до ...

11.1. Средство за транспортиране:

11.2. Сертификат за реекспорт съгласно член 17, параграф 2, буква в):

12. Други бележки, включително, ако се прилагат обяснения за причините защо верификацията е отхвърлена по време на разтоварването:

13. Сертификатът включва:

13.1. Името и длъжността на лицето, проверило стоките:

13.2. Име, дата и място на подпис, подпис и печат на надзорната агенция.

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

Списък на третите страни, посочени в член 17, параграф 2, буква г), които изискват продуктите да бъдат внесени преди финансовия трансфер

Алжир

Бурунди

Екваториална Гвинея

Кения

Лесото

Малави

Санта Лучия

Сенегал

Танзания

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

Списък на централните органи в държавите-членки, посочени в член 22

Държава-членка	Централен орган
България	Министерство на земеделието и храните
Белгия	Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Чешка република	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Дания	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, FødevareErhverv
Германия	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Естония	Põllumajandusministeerium
Ирландия	Department of Agriculture and Food
Гърция	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Испания	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Франция	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Италия	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Кипър	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Латвия	Lauku atbalsta dienests (LAD)
Литва	Nacionalinė mokejimo agentūra prie Žemes ūkio ministerijos (NMA)
Люксембург	Ministère de l'agriculture, de la viticulture et du développement rural
Унгария	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Малта	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Нидерландия	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Австрия	Bundesministerium für Finanzen
Полша	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Португалия	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Румъния	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Словения	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Словакия	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Финландия	Maaseutuvirasto (MAVI)
Швеция	Statens Jordbruksverk (SJV)
Обединеното кралство	Rural Payments Agency (RPA)

ПРИЛОЖЕНИЕ XIV

Списък на третите държави и територии, посочени в член 24, параграф 1, буква а), подточки i) и ii)

Албания

Андора

Армения

Азербайджан

Беларус

Босна и Херцеговина

Сеута и Мелила

Хърватия

Грузия

Гибралтар

Остров Хелголанд

Исландия

Лихтенщайн

Бивша югославска република Македония

Мароко

Молдова

Черна гора

Норвегия

Русия

Сърбия

Швейцария

Турция

Украйна

Ватикана

ПРИЛОЖЕНИЕ XV

Списък на продуктите, за които се прилага член 27, параграф 4, буква г)

I. Продукти, посочени в член 1, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 (зърнени култури)

II. Продукти, посочени в член 1, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 (ориз)

III. Продукти, посочени в член 1, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 (захар)

IV.

Код по КН	Говеждо месо
0102	Живи животни от рода на едрия рогат добитък
0201	Месо от животни от рода на едрия рогат добитък, прясно или охладено
0202	Месо от животни от рода на едрия рогат добитък, замразено
0206 10 95	Рибици и коремни части откъм бута, пресни или охладени
0206 29 91	Рибици и коремни части откъм бута, замразени

V.

Код по КН	Мляко и млечни продукти
0402	Мляко и сметана, концентрирани или с прибавка на захар или други подсладители
0403 90 11 до 0403 90 39	Суроватка на прах
0404 90 21 до 0404 90 89	Съставител на млякото
0405	Масло и други мазнини, произлизащи от млякото
0406 20	Стъргани сирена или сирена на прах
0406 30	Топени сирена
0406 90 13 до 0406 90 27	Други сирена
0406 90 61 до 0406 90 81	
0406 90 86 до 0406 90 88	

VI.

Код по КН	Вина
2204 29 62	Трапезни вина без съдове с вместимост
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII.

Код по КН	Земеделски продукти, изнесени под формата на стоки, необхванати от приложение II към Договора
1901 90 91	– – – Несъдържащи мазнини, които произлизат от млякото, от захароза, от изоглюкоза, от глюкоза, от скорбяла или от нишесте или съдържащи в тегло си по-малко от 1,5 % мазнини, произлизащи от млякото, по-малко от 5 % захароза (включително преработената захар) или изоглюкоза, по-малко от 5 % глюкоза или скорбяла или нишесте, с изключение на хранително приготвяне на прах на продукти от позиции № 0401 до 0404
2101 12 92	– – – Приготвяне на базата на екстракти, есенции или концентрати от кафе
2101 20 92	– – – Приготвяне на базата на екстракти, есенции или концентрати от чай или мате
3505 10 10 до 3505 10 90	Декстрин и други изменени скорбяли и нишестета
3809 10 10 до 3809 10 90	Агенти на подправки или на завършване, ускорител на бои или на фиксиране на багрилни вещества и други продукти и приготвяне на базата на скорбялни вещества

ПРИЛОЖЕНИЕ XVI

Вписвания, посочени в член 38, параграф 2, втора алинея

— *на български език:*	Задължително влизане в продоволствен склад за пласиране на продуктите — член 37 от Регламент (ЕО) № 612/2009
— *на испански език:*	Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento — Aplicación del artículo 37 del Reglamento (CE) nº 612/2009
— *на чешки език:*	Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k zásobování – použití článku 37 nařízení (ES) č. 612/2009
— *на датски език:*	Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 37 i forordning (EF) nr. 612/2009
— *на немски език:*	Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 37 der Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *на естонски език:*	Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 612/2009 artikkel 37
— *на гръцки език:*	Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *на английски език:*	Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 37 of Regulation (EC) No 612/2009
— *на френски език:*	Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 37, règlement (CE) nº 612/2009
— *на италиански език:*	Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 37 del regolamento (CE) n. 612/2009
— *на латвийски език:*	Obligāta ievešana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm – Regulas (EK) Nr. 612/2009 37. pants
— *на литовски език:*	Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlį, taikant Reglamento (EB) Nr. 612/2009 37 straipsnio nuostatas
— *на унгарски език:*	Élelmiszerraktárban élelmezési ellátmány kötelező szállítása végett történő elhelyezés – 612/2009/EK rendelet 37. cikke szerint
— *на малтийски език:*	Impoġġi fil-maħżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjonar- applikazzjoni ta' l-Artikolu 37 tar-Regolament Nru 612/2009/KE
— *на нидерландски език:*	Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — Toepassing van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 612/2009
— *на полски език:*	Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową dostawą — zastosowanie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009
— *на португалски език:*	Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 37.º do Regulamento (CE) n. º 612/2009
— *на румънски език:*	Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 612/2009,
— *на словашки език:*	Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na zásobovanie – uplatnenie článku 37 nariadenia (ES) č. 612/2009
— *на словенски език:*	Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba člena 37 Uredbe (ES) št. 612/2009
— *на фински език:*	Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 612/2009 37 artiklan soveltaminen
— *на шведски език:*	Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009

ПРИЛОЖЕНИЕ XVII

Вписвания, посочени в член 41, параграф 5

— *на български език:*	Доставки на бордови провизии за платформи — Регламент (ЕО) № 612/2009
— *на испански език:*	Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) nº 612/2009
— *на чешки език:*	Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 612/2009
— *на датски език:*	Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 612/2009
— *на немски език:*	Bevorratungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *на естонски език:*	Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määrus (EÜ) nr 612/2009
— *на гръцки език:*	Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *на английски език:*	Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 612/2009
— *на френски език:*	Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) nº 612/2009
— *на италиански език:*	Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CE) n. 612/2009
— *на латвийски език:*	Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 612/2009
— *на литовски език:*	Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— *на унгарски език:*	Élelmezési ellátmány szállítása fúrótornyokra – 612/2009/EK rendelet
— *на малтийски език:*	Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi — Regolament (KE) Nru 612/2009
— *на нидерландски език:*	Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 612/2009
— *на полски език:*	Dostawa zaopatrzenia dla platform — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— *на португалски език:*	Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 612/2009
— *на румънски език:*	Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— *на словашки език:*	Dodávka určená na zásobovanie plošín – Nariadenie (ES) č. 612/2009
— *на словенски език:*	Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 612/2009
— *на фински език:*	Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 612/2009
— *на шведски език:*	Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 612/2009

ПРИЛОЖЕНИЕ XVIII

1. Износител (име, пълен адрес в държавата-членка)	**СЕРТИФИКАТ ЗА ПРОДОВОЛСТВЕНО СНАБДЯВАНЕ НА КОРАБИТЕ И ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА В ТРЕТИ СТРАНИ**
2. Склад за продоволствено снабдяване (име, пълен адрес в трета страна)	Бележка: Настоящият формуляр се попълва на пишеща машина или на ръка по четлив и незаличим начин.
	3. Държава-членка, от която се осъществява износът
5. Име на кораба и страна на регистрация или регистрационен номер на въздухоплавателното средство	4. Страна по местоназначение
	6. Вид, номер и дата на документа за износ, издаден от митническата служба на .....
7. Вид и дата на документа за транспорт	

8. Марки и номера — брой и естество на пратките — описание на стоките	9. Брутна маса (kg)	10. Нетна маса (1)

11. ЗАВЕРКА ОТ МИТНИЧЕСКИТЕ ВЛАСТИ НА СТРАНАТА, КЪДЕТО СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА ПРОДОВОЛСТВЕНОТО СНАБДЯВАНЕ

С настоящото се удостоверява, че стоките, означени по-горе
A. са натоварени на борда на кораба или на въздухоплавателното средство, посочен в клетка 5 (2)
B. се намират в склада, посочен в клетка 2 и са използвани изключително за целите на продоволственото снабдяване (2)

Забележки

Място и дата	Подпис и печат на митническите власти

(1) Килограми или друга мерна единица.
(2) Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ XIX

Отменяният регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 800/1999 на Комисията (ОВ L 102, 17.4.1999 г., стр. 11)	
Регламент (ЕО) № 1557/2000 на Комисията (ОВ L 179, 18.7.2000 г., стр. 6)	
Регламент (ЕО) № 90/2001 на Комисията (ОВ L 14, 18.1.2001 г., стр. 22)	
Регламент (ЕО) № 2299/2001 на Комисията (ОВ L 308, 27.11.2001 г., стр. 19)	Единствено член 1
Регламент (ЕО) № 1253/2002 на Комисията (ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 12)	
Регламент (ЕО) № 444/2003 на Комисията (ОВ L 67, 12.3.2003 г., стр. 3)	Единствено член 2
Регламент (ЕО) № 2010/2003 на Комисията (ОВ L 297, 15.11.2003 г., стр. 13)	
Регламент (ЕО) № 671/2004 на Комисията (ОВ L 105, 14.4.2004 г., стр. 5)	
Регламент (ЕО) № 1713/2006 на Комисията (ОВ L 321, 21.11.2006 г., стр. 11)	Единствено член 7
Регламент (ЕО) № 1847/2006 на Комисията (ОВ L 355, 15.12.2006 г., стр. 21)	Единствено член 3
Регламент (ЕО) № 1913/2006 на Комисията (ОВ L 365, 21.12.2006 г., стр. 52)	Единствено член 20
Регламент (ЕО) № 1001/2007 на Комисията (ОВ L 226, 30.8.2007 г., стр. 9)	Единствено член 1
Регламент (ЕО) № 159/2008 на Комисията (ОВ L 48, 22.2.2008 г., стр. 19)	Единствено член 1
Регламент (ЕО) № 499/2008 на Комисията (ОВ L 146, 5.6.2008 г., стр. 9)	Единствено член 2

ПРИЛОЖЕНИЕ XX

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 800/1999	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, параграф 1, букви а) до й)	Член 2, параграф 1, букви а) до й)
Член 2, параграф 1, букви л) до р)	Член 2, параграф 1, букви к) до п)
—	Член 2, параграф 1, буква р)
Член 2, параграфи 2 и 3	Член 2, параграфи 2 и 3
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5, параграфи 1 до 6	Член 5, параграфи 1 до 6
Член 5, параграф 7, първа алинея	Член 5, параграф 7, първа алинея
Член 5, параграф 7, втора алинея, уводна фраза	Член 5, параграф 7, втора алинея, уводна фраза
Член 5, параграф 7, втора алинея, първо тире	Член 5, параграф 7, втора алинея, буква а)
Член 5, параграф 7, втора алинея, второ тире	Член 5, параграф 7, втора алинея, буква б)
Член 5, параграф 7, трета, четвърта и пета алинея	Член 5, параграф 7, трета, четвърта и пета алинея
Член 5, параграф 8	Член 5, параграф 8
Членове 6, 7 и 8	Членове 6, 7 и 8
Член 8 а	Член 9
Член 9, параграф 1, уводна фраза	Член 10, параграф 1, уводна фраза
Член 9, параграф 1, буква а)	—
—	Член 10, параграф 1, буква а)
Член 9, параграф 1, букви б), в) и г)	Член 10, параграф 1, букви б), в) и г)
Член 9, параграф 2, уводна фраза	Член 10, параграф 2, уводна фраза
Член 9, параграф 2, буква а)	—
—	Член 10, параграф 2, буква а)
Член 9, параграф 2, буква б)	Член 10, параграф 2, буква б)
Член 9, параграф 3	Член 10, параграф 3
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13
Член 13	Член 14
Член 14, параграф 1	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16	Член 17
Член 16 а	Член 18
Член 16 б	Член 19
Член 16 в	Член 20
Член 16 г	Член 21
Член 16 д	Член 22
Член 16 е	Член 23
Член 17	Член 24
Член 18	Член 25

Регламент (ЕО) № 800/1999	Настоящият регламент
Член 19	Член 26
Член 20, параграфи 1 и 2	Член 27, параграфи 1 и 2
Член 20, параграф 3, уводна фраза	Член 27, параграф 3, уводна фраза
Член 20, параграф 3, първо тире	Член 27, параграф 3, буква а)
Член 20, параграф 3, второ тире	Член 27, параграф 3, буква б)
Член 20, параграф 4	Член 27, параграф 4
Член 21	Член 28
Член 22	Член 29
Член 23	Член 30
Член 24	Член 31
Член 25	Член 32
Член 36	Член 33
Член 37	Член 34
Член 38	Член 35
Член 39	Член 36
Член 40, параграф 1, първа алинея, уводна фраза	Член 37, параграф 1, първа алинея, уводна фраза
Член 40, параграф 1, първа алинея, първо тире	Член 37, параграф 1, първа алинея, буква а)
Член 40, параграф 1, първа алинея, второ тире	Член 37, параграф 1, първа алинея, буква б)
Член 40, параграф 1, първа алинея, трето тире	Член 37, параграф 1, първа алинея, буква в)
Член 40, параграф 1, втора алинея	Член 37, параграф 1, втора алинея
Член 40, параграфи 2 и 3	Член 37, параграфи 2 и 3
Член 41	Член 38
Член 42, параграф 1	Член 39, параграф 1
Член 42, параграф 2, първа алинея	Член 39, параграф 2, първа алинея
Член 42, параграф 2, втора алинея, уводна фраза	Член 39, параграф 2, втора алинея, уводна фраза
Член 42, параграф 2, втора алинея, първо тире	Член 39, параграф 2, втора алинея, буква а)
Член 42, параграф 2, втора алинея, второ тире	Член 39, параграф 2, втора алинея, буква б)
Член 42, параграфи 3 и 4	Член 39, параграфи 3 и 4
Член 43	Член 40
Член 44, параграфи 1 и 2	Член 41, параграфи 1 и 2
Член 44, параграф 3, първа и втора алинея	Член 41, параграф 3, първа и втора алинея
Член 44, параграф 3, трета алинея, уводна фраза	Член 41, параграф 3, трета алинея, уводна фраза
Член 44, параграф 3, трета алинея, първо тире	Член 41, параграф 3, трета алинея, буква а)
Член 44, параграф 3, трета алинея, второ тире	Член 41, параграф 3, трета алинея, буква б)
Член 44, параграф 3, трета алинея, трето тире	Член 41, параграф 3, трета алинея, буква в)
Член 44, параграфи 4 до 7	Член 41, параграфи 4 до 7
Член 45, параграфи 1 и 2	Член 42, параграфи 1 и 2
Член 45, параграф 3, уводна фраза	Член 42, параграф 4, уводна фраза
Член 45, параграф 3, буква а), първа и втора алинея	Член 42, параграф 4, буква а), първа и втора алинея
Член 45, параграф 3, буква а), трета алинея	Член 42, параграф 3
Член 45, параграф 3, букви б), в) и г)	Член 42, параграф 4, букви б), в) и г)
Член 45, параграфи 4 до 7	Член 42, параграфи 5 до 8
Член 46	Член 43
Член 47	Член 44

Регламент (ЕО) № 800/1999	Настоящият регламент
Член 48	Член 45
Член 49	Член 46
Член 50, параграфи 1 и 2	Член 47, параграфи 1 и 2
Член 50, параграф 3, първа алинея, уводна фраза, първо и второ тире	Член 47, параграф 3, първа алинея
Член 50, параграф 3, втора, трета и четвърта алинея	Член 47, параграф 3, втора, трета и четвърта алинея
Член 50, параграфи 4, 5 и 6	Член 47, параграфи 4, 5 и 6
Член 51, параграф 1	Член 48, параграф 1
Член 51, параграф 1а	Член 48, параграф 2
Член 51, параграфи 2 до 11	Член 48, параграфи 3 до 12
Член 52	Член 49
Член 53	Член 50
Член 54	—
—	Член 51
Член 55, първа алинея	Член 52
Член 55, втора и трета алинея	—
Приложение I	—
Приложение I а	Приложение V
Приложение I б	Приложение VI
Приложение I в	Приложение VII
Приложение II	Приложение XII
Приложение II а	Приложение XVI
Приложение II б	Приложение XVII
Приложение III	Приложение XVIII
Приложение IV	Приложение XIV
Приложение V	Приложение XV
Приложение VI	Приложение VIII
Приложение VII	Приложение IX
Приложение VIII	Приложение X
Приложение IX	Приложение XI
Приложение X	Приложение XIII
Приложение XI	Приложение I
Приложение XII	Приложение III
Приложение XIII	Приложение II
Приложение XIV	Приложение IV
—	Приложение XIX
—	Приложение XX